

นิคเล่นเพื่อน

🍃 เรื่อง: Blue-Apple

🍃 พิสูจน์อักษร: Chasama, ninetyeight

🍃 จัดทำครั้งที่ 1: กรกฎาคม 2565

🍃 เผยแพร่และจัดจำหน่าย: สำนักพิมพ์นายละมุน

🍃 ติดต่อสำนักพิมพ์: lamuntheory@gmail.com

<https://www.facebook.com/nailamunpublisher/>

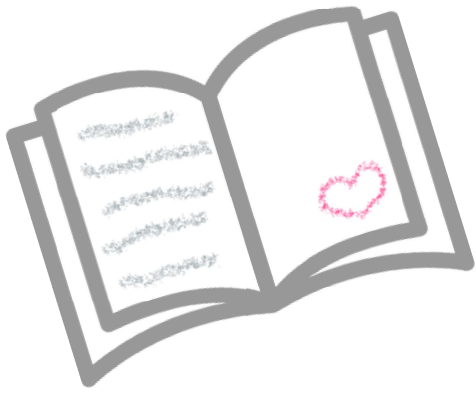
🍃 “สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๘)

เป็นเพื่อนกันมาตั้งนาน ก็รู้นิสัยใจเป็นยังไง....

แต่ว่าวันนี้.. มันเกินกว่าความเอาแต่ใจไปหรือเปล่าวะ?!

เริ่มแรก: นิคเล่นเพื่อน

เรารู้จักกันมาตั้งแต่ปีหนึ่ง จนตอนนี้ปีสามแล้ว ไอนิคเพื่อนผมมันเป็นคนเอาแต่ใจเพราะมันเป็นลูกชายคนโต ดูจากนิสัยแล้วที่บ้านก็คงจะโคตรเอาใจถึงได้เป็นคนแบบนี้ และยังมันรวยมาก มันก็ยังเอาแต่ใจไปใหญ่ แน่่อนว่าผมจนกว่ามันเยอะ ไอ์คนเอาแต่ใจก็เลยมักจะเอางานมาให้ผมทำแทน แล้วมันก็จะจ่ายเงินให้ผม

ผมมักจะช่วยมันทำงาน ทำการบ้านอะไรอยู่ตลอด มันไม่ได้ยากเลย แถมได้เงินดีอีกด้วย

“เฮ้ยยย การบ้านอะไรไม่รู้ส่งอาทิตย์หน้า คาบยาอะไรสักอย่าง”

ผมพยักหน้ารับรู้ ผมกับมันเรียนเหมือนกันมาก ถึงมหาวิทยาลัยจะเปิดให้เลือกลงวิชาอะไรก็ได้ที่อยากเรียน แต่มันก็เลือกลงตามผมหมดด้วยความขี้เกียจ และถ้าขึ้นมันลงเรียนคนละวิชากับผม ผมก็ไม่มีปัญญาไปช่วยมันทำการบ้านและสารพัดรายงานพวกนั้นได้เลย

“ฝากด้วยนะลัน” มันหยิบเงินออกมาจากกระเป๋า 5,000 บาทแล้วยื่นส่งให้

“เยอะไปมั้ง” ผมมองเงินในมือของมันตาเป็นประกาย

“ไม่เอา?”

“เอา”

ผมรับเงินมาแล้วเก็บใส่กระเป๋าในทันที มันมองผมพร้อมยิ้มช้าออกมา

“มะรีนมีปาร์ตี้ ไปมัย”

“ไม่ไปอะ” ผมปฏิเสธทันทีวัน ปาร์ตี้พวกนี้ใช้เงินเปลือง ไม่ใช่ว่าล้อมวงกินหมูกระทะหรือเลี้ยงปลาเผา เพราะปาร์ตี้ในแบบของนิคนะมีแต่พวกคนมีเงินอีกอย่างปกติผมก็ไม่ใช้พวกคนปาร์ตี้เที่ยวกลางคืนอยู่แล้ว งานสร้างสรรค์ก็ไม่ค่อยถนัดเท่าไร ยิ่งเพื่อน ๆ ของนิค ยิ่งทำให้รู้สึก... ต่างกันเกินไป

“ทำไมวะ”

“เปลือง” ผมตอบตามความจริงอย่างแรกที่เกิดขึ้น

“ออกให้”

ผมมองหน้ามัน ใจดีอะไรขึ้นมา

“แต่ว่า...”

“อะไร มีการบ้านวิชาอะไรอีก” ผมถามออกไปทันที เราแลกเปลี่ยนอะไรกัน
อยู่ตลอดเวลา ถ้ามันออกปากจะเลี้ยง มันต้องพยายามจะใช้อะไรผมแน่นอน

“อยากลอง”

“อะไร”

“มาเอากันมัย”

“หา!?” ผมตกใจจนอ้าปากค้าง ดวงตาแทบจะหลุดออกจากเบ้า ผมต้อง
ฟังผิดไปแน่ ๆ มันต้องไม่ใช่แน่

“เออ เอากัน” นิคพูดย้ำเต็มปากเต็มคำ

“มึงจะบ้าเหรอไง ผู้ชายทั้งคู่”

“ก็เออดี ผู้ชายทั้งคู่สิดี”

ผมมองหน้ามันพร้อมขมวดคิ้ว มันก็หล่อ รวย หาผู้หญิงมานอนด้วยได้
เยอะเยยะ ทำไมมันต้องอยากมาหาผม หรือมันเป็นเกย์

“อยากลองอะไรใหม่ ๆ” ดวงตาสีน้ำตาลเข้มเกือบดำแบบที่ถ้าไม่อยู่ใกล้มาก
จริง ๆ คงไม่ทันสังเกตเห็น “มาเอากันเถอะ” ตอนนี้ดวงตาคมมีวีแววจริงจังเมื่อพูดซ้ำ

“มึงมันบ้า”

“นานะ”

“ไม่เอา”

“หมิ่นนิง”

“หา!?” ตาผมลุกวาวให้กับจำนวนเงินเยอะขนาดนั้น หลับหูหลับตาไปสักที...

“ผู้หญิงสวย ๆ เยอะแยะให้มึงเอา ไปแอบนัดเย็ดก็ได้”

“ก็บอกว่าจะเอาผู้ชาย”

“ผู้ชายเยอะแยะ”

“จะเอามึงไง”

“...แต่”

“หมิ่นห้า”

ใจผมมันแกว่งตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทแล้ว แค่อะไร ๆ กันแค่นี้ ได้เงินขนาดนี้เลย
มากกว่านั่งหลังขดหลังแข็งทำการบ้านให้มันอีก สบายกว่าเห็น ๆ

“ทำไมมึงอยากเอากูวะ”

“บอกว่าอยากลองอะไรใหม่ ๆ และ...”

ผมมองหน้ามันเมื่อมันเว้นช่วงไปนาน ดวงตาสีน้ำตาลเข้มนั้นดูจ้องผมแปลก ๆ

“คือกู... เอ้อ ไม่มีอะไร มันรำคาญอะ”

ผมขมวดคิ้วมองหน้ามัน รำคาญอะไร

“มึงจำกิฟได้ปะ”

“เออ จำได้” คนนี้ที่เพื่อนผมมันคงเมื่อเดือนก่อน

“มันไม่พอใจที่กูเอากับมันแล้วใส่ถุงยาง”

ผมขมวดคิ้วไปใหญ่ ทำไมวะ ผู้หญิงก็ต้องชอบให้ใส่ถุงยางไม่ใช่หรือ จะได้
ป้องกันทั้งโรคและป้องกันท้อง

“ทำไมอะ”

“มันจะจับกูไง เอ้อ เห็นคนรวยไม่ได้เลย”

“อ้อ”

“แล้วดาอะ จำได้ปะ”

“จำได้ คนล่าสุดอาทิตย์ที่แล้ว”

“เอออออ คุบอกว่าให้เป็นคุนอน คุไม่ยากผูกมัด”

ผมพยักหน้าตั้งใจฟัง

“มันบอกไม่เอา จะเป็นแฟน คุเลยบอกไปว่าฉันไม่เอา” เพื่อนผมทำหน้าที่
หงุดหงิดออกมา “แม่งก็บอกว่าจะเอา คือคุอะโคตรจะรำคาญเลย พุดชัดแล้ว แม่งก็
ยังเรื่องเยอะ”

เท่าที่ฟังมันก็ดูจะเรื่องเยอะจริง ๆ

“เออ ฉะนั้นเพราะมึงเรื่องน้อย คุเลยขอลองเย็ดมึง”

“ไอ้เซี่ยยย” ผมอุทานเสียงดังเพราะอีกฝ่ายพูดตรงมากจนเกินไป

“เออออ ให้ตั้งคัด้วย คนอื่นกูเอาฟรีนะ”

ผมกระดากอายนิด ๆ กับคำพูดตรงไปตรงมาของมันอยู่พอสมควร

“มึงเขินเฉย จังเป็นอันว่าตกลง”

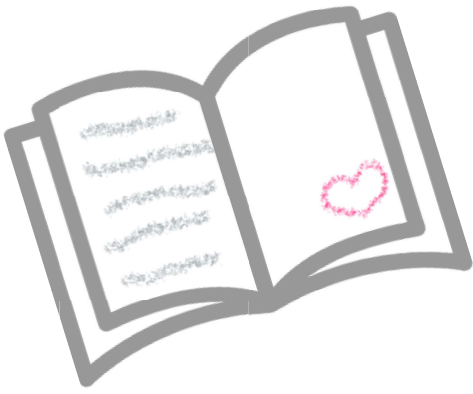

“เดียว”

“คืนนี้เลยได้มั๊ย”

มันเลื่อนหน้าเข้ามาใกล้ผมยิ่งกว่าเดิม ผมไม่เคยคิดว่ามันจะทำสายตาเจ้าชู้
ได้ขนาดนี้มาก่อน และก่อนจะได้คิดอะไร มันก็จูบปากผมเข้าแล้ว

นิคเล่นเพื่อน 1: ครั้งแรก

จู่ ๆ นิคก็จูบผมโดยไม่ทันตั้งตัว มันขยับปากไปมาด้วยความชำนาญ ส่วนผมได้แต่นิ่งเฉยด้วยความตกใจ ก่อนที่จังหวะจูบของอีกฝ่ายจะทำผมหลุดเสียงร้องออกมา

“อือ”

ผมไม่คุ้นกับเรื่องแบบนี้ไม่ว่ากับเพศไหน เพราะมีแต่เรียน ทำการบ้าน ทำงานให้คนเอาแต่ใจ แค่นี้ผมก็หมดเวลาหมดแรงแล้ว ไม่มีหรรษาอารมณ์ไปจีบใคร หรือว่าเอากับใคร

อีกคนกัดปากผมทำให้ผมได้สติ

มันบดจูบดูดตึงริมฝีปากผมรุนแรง ผมรู้สึกเหมือนกับว่ากำลังถูกมันกลืนกิน

“อือออ”

ลิ้นร้อนแลบเลียบนริมฝีปากผมและสอดเข้ามา มันดันเกี่ยวกับลิ้นของผมจนน้ำลายไหลเยิ้มออกมาจากมุมปาก

ผมเกาะอีกฝ่ายแน่นเพราะรู้สึกว่าแข็งแรง

“อืมมม”

จนอีกฝ่ายยอมผละออกพร้อมจ้องมองเข้ามาในดวงตาของผม และเอ่ย
คำถามชวนหน้าร้อนผ่าว

“มึงซิง”

“เออ”

“เซี่ยเอี้ย” มันสบถและมองจ้องผม “หรือไม่เอาดีวะ”

ผมมองหน้ามันอย่างคนไม่เข้าใจสถานการณ์

“ถูกแล้วทำมึงเจ็บ”

“หา?”

ผมหลุดเสียงเชิงถามออกไป

“มึงแหม่งน่ารัก ทำทางมึงก็-- น่าขย้าฉิบหาย”

ผมไม่รู้ว่ามันพูดอะไรของมันออกมา แต่นั่นทำให้ผมยิ่งเงินมากขึ้นไปอีก

“แค่จูบมึงก็ตัวสั่น หน้ามึงก็แดงขนาดนี้แล้ว”

ผมตัวเกร็งเมื่อมือของมันเริ่มลูบเอาผมไปมา

“อะ อะไรวะ”

“กูไม่รอแล้วคีนี่ ตอนนี้อยู่”

“เดี๋ยวลี ไหนบอกไม่เอาแล้ว”

ผมพยายามร้องห้าม แต่มือมันกลับจับให้มือของผมเลื่อนลงลูบเป้าของมันที่
แข็งจนรู้สึกได้

“เพราะมึงแม่ง ทำหน้าน่ารักไง”

“กูไม่ได้ทำ”

“แต่มึงต้องรับผิดชอบ”

“มึงบ้าไปแล้ว”

“ไม่รู้หรอกไง ทำไมกูไม่มีแฟนสักที”

“ก็มึงมันเจ้าชู้ไง อยากจะเอาอย่างเดียว ไม่อยากผูกมัด”

“ผิด เพราะมึงโง่”

สิ้นคำ อีกฝ่ายกลับดันผมให้ล้มลงนอนราบไปบนโซฟา มือไม้ชุกชนเข้าไป
ใต้เสื้อผ้า ลูบไล้ตัวผมขณะที่ผมได้แต่นอนตัวแข็งทื่อ ไม่รู้ว่าจะต้องทำยังไง

“ฮะ!”

ผมร้องออกมาเอง เพราะอีกฝ่ายใช้มือบดขยี้บียอดอกของผม

“ตรงนี้นั้นดีใช่มั้ยละ”

“ฮะ อา ไม่รู้”

“ก็มึงโง่โง่ลั่น ฉลาดแต่ในตำรา”

ผมมองมันอย่างคนเถียงไม่ได้ ไซ่สิก็ผมโง่ ผมเลยไม่รู้จะต้องทำตัวยังไง
แต่ก็...ไม่ได้รังเกียจในสิ่งที่มันกำลังทำอยู่

เสื้อถูกถอดออก ก่อนที่ริมฝีปากของนิคจะสัมผัสที่ยอดอกของผม มันทั้งดูด
ทั้งเลียจนผมรู้สึกอ่อนแรง จะมีก็แต่เสียงร้องกับแผ่นอกที่ยกขึ้นหาริมฝีปากอีกฝ่าย
เป็นพัก ๆ เหมือนอยากให้มันดูดให้แรงขึ้น ตอนนี้ร่างกายของผม ผมควบคุมมันไม่ได้
เลย

“มึงชอบสินะ”

“อืออ นิค อา กูไม่รู้”

พอผมบอกว่าไม่รู้ ฝ่ามืออีกฝ่ายก็ตะครุบจับที่เป่ากางเกงของผม กดย่ำลงไป
ทำให้ผมสะดุ้งด้วยความเสียว

“มึงไม่รู้ทั้งที่มึงแข็งแรงขนาดนี้”

“อaaa อือ นิค” ผมไม่รู้อะไรแล้ว ได้แต่ปล่อยให้นิคทำแบบที่ต้องการ

นิคล้วงมือเข้าไปในกางเกงของลัน แล้วใช้มือลูบจับดุ้นเนื้อแข็งขึ้นของ
อีกฝ่าย ขยับมือไปมา ดวงตาเฝ้ามองปฏิกิริยาของคนใต้ร่าง ใบหน้าบิดเบี้ยว เสียงร้อง
ครวญคราง ดวงตาฉ่ำเยิ้ม อีกฝ่ายทำท่าทางยั่วยวนโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว แบบนี้นั้นมันยิ่งจะ
ทนไม่ไหว

นิคถอดกางเกงอีกฝ่ายออกไปให้พ้นทาง รีบจัดแจงถอดเสื้อผ้าตัวเองจน
ทั้งสองคนต่างเปลือยเปล่า ลันเหลือบมองอีกฝ่ายก่อนจะรีบเบือนหน้าหนี เพราะ
ส่วนแข็งของนิคชี้หน้าเขาและขยับกระตุกไปมา

“มองไปไหน”

“กูอาย”

นิคจับของตัวเองไปถูกับดุ้นร้อนของลัน

“อือ อึก”

“อายอะไร มีเหมือนกัน”

“บอกว่าอายก็อายสิวะ” ลันพูดแต่ไม่ยอมหันสบตา ใบหน้าเห่อร้อนแดงกำ

“ขี้อายฉิบหาย” นิคจับขาอีกคนให้อ้าออกพอให้เขาแทรกตัวเข้าไป

“มึงจะใส่จริง ๆ เหรอ”

“เออติ” มือหนาตะครุบจับของลันรูดไปมาขึ้นลง มืออีกข้างก็เล่นคลึงถุงเนื้อ
สองถุงที่สุตโคนไปมา หวังให้อีกฝ่ายเสร็จจะได้เอาน้ำมาช่วยหล่อลื่น

“ฮะ— อะไร อ้อ เดี่ยว! มันจะเสร็จ”

ลันร้องครวญครางเสียงดังลั่น ปากเหมือนจะห้าม แต่เอวกลับตอบโต้
ยกสวนขยับจนตัวเกร็ง แล้วกระตุกปล่อยน้ำออกมาเปื้อนเต็มฝ่ามือของนิค

“ออกโคตรเยอะ ไม่ค่อยได้เอาออกเลยหรอไม๊วะ”

“แฮกๆ” ลันหอบขณะมองอีกฝ่ายตาเอิ้มเชื่อง

“เดี๋ยวมึงได้ฟินกว่านี้แน่”

นิคพูดก่อนจะใช้มือที่เปียกชุ่มน้ำรักลื่น ๆ ของลันสอดเข้าไปในช่องทาง รูจีบ
ที่คับแน่นรัดตัวของนิคเอาไว้ ลันหลับตาปี๋ รู้สึกว่าอะไรกำลังเข้าไปด้านใน

“เฮีย คับเกินไป มึงผ่อนคลายนี่สิ”

ลั่นพยายามที่จะหายใจลึก ๆ พยายามผ่อนคลายนี่สิ เคียงหลับตาที่รู้สึกได้ถึงสัมผัสอุ่นที่ริมฝีปากแบบเดิม นึกขยับจูบหยอกเย้าให้อีกฝ่ายหันมาสนใจกับจูบแทนนิ้วของเขาที่พยายามจะขยับขยายช่องทางรัก

“อืมม”

มันได้ผล นิ้วแรกสามารถขยับเข้าออกช่องทางสีหวานได้ ก่อนที่จะใส่นิ้วที่สองต่อเข้าไปเพื่อเบิกทาง อย่างน้อยก็ต้องสาม อีกคนจะได้เจ็บน้อยตอนที่เขากระแทกเข้าไป

จูบดูดดื่มทำเอาลั่นแทบเคลิ้ม แต่มันก็ยังรู้สึกถึงด้านล่าง ทั้งคับทั้งแปลก บางทีนิ้วอีกฝ่ายก็ไปโดนจุดเข้าจนตัวเกร็ง ความเสียวกระสันทำให้แกนกายที่ถูกรีดน้ำออกไปครึ่งหนึ่งกลับมาแข็งอีก มันถูไถอยู่กับหน้าท้องของนิคที่โน้มตัวมาหา

นิ้วที่สามนึคขยับจนคิดว่าจะเพียงพอ เขาถึงได้ถอนออกมาพร้อมผละออกจากริมฝีปากของลั่น

“จะใส่อีกแล้วนะ” นึคบอกแจ้งให้อีกฝ่ายเตรียมพร้อมก่อนจะจับเอาดุ้นเนื้ออุ้งไถที่ปากทางเข้าแล้วค่อย ๆ ดันเข้าไป

“อา ฮ้าาาา”

“คับฉิบหาย” นิคักัดกรามตัวเองแน่น อยากจะตันพรวดเดียวแล้วกระแทก
ให้หายอยาก แต่ว่านี่เป็นครั้งแรกของลัน เขาก็อยากจะทะนุถนอมมันหน่อย
เขาชอบมันจะตาย

ลันพยายามหายใจเอาอากาศเข้าปาก ข้างล่างคับจุกแน่นไปหมด

“อา แล้วมึงตอดกูแบบนี้ กูก็ทนไม่ไหวสิวะ” นิคกระแทกตันพรวดเดียว
เข้าจนสุดลำ

“อ้า เจ็บ--”

ลันร้องเสียงหลง ตาเบิกโพลงจุกกว่าเดิม แน่นอึดอัด

“เดี๋ยวก็ชิน” นิคพยายามอดทนรอ อีกนิดเดียวเขาจะได้กดให้หายอยาก

ลันขีดหน้าขึ้น ความเสียวจุกโถมวิ่งปราดไปทั่วร่าง “อ๊ะ อา” แล้วอยู่ ๆ
ก็เสร็จออกมาเองทั้งที่นิกยังไม่ทันได้ขยับ

“อะไรวะ ของกูมันรู้สึกดีขนาดนั้นเลยหรอวะ แค่นี้เข้าไปมึงก็เสร็จแล้ว”

“แฮก ๆ กูไม่รู้”

“ครับ ไม่รู้ก็ไม่รู้” นิคพูดสุภาพ เขารู้ว่าลันชินมากแค่ไหน เอวหนาขยับถอน
เกือบสุดแล้วดันเข้าใหม่ ค่อย ๆ ขยับตอดเอ็นเข้าออกซ้ำ ๆ เน้นลึกจุกจุด

ส่วนนุ่มที่ห่อหุ้มตัวของเขามันทำให้เขาเสียวจนแทบแตก

“อ้อ เชี่ย แม่...”

“อา อา นิค” ล้นแทบไม่อยากจะเชื่อว่าตัวเองจะรู้สึกดี และร้องเสียงลามกแบบนั้นออกมา ตอนนี้ส่วนหนึ่งของนิคมมันขยับเคลื่อนอยู่ข้างในตัวเขาจริง ๆ และมันทำให้เขาร้อนผ่าวไปทั้งตัว จนตัวกระดูกเป็นพัก ๆ เวลาที่นิคขยอกระดูกตอกโดนจุด

นิคขยับจากช้าเป็นเร็วขึ้น เสียงเนื้อกระดูกกันดังลั่นห้อง ฟังแล้วลามกสุด ๆ เสียงร้องที่บ่งบอกถึงความสุขสมของล้นกับเขาดังก้องห้อง

“เสียว อ้า นิค นี่มันอะไร”

“เซ็กซีง มันดีใช่มั้ยล่ะ”

“อ้อ จะไม่ไหว”

นิคกระดูกร้าวหลังจากที่อีกฝ่ายเสร็จไปแล้วสองรอบ ครั้งนี้เขาว่าจะตามให้ทันจะเสร็จให้พร้อมกัน

“ใกล้แล้ว อ้อ รอด้วยดิอะ”

“ฮะ ฮะ อ้อ”

นิคกระแทกรัวเร็วและแรง เขาตัวกระตุกเกร็งเขม็งก่อนจะกดเข้าด้านในจนสุดความยาว แล้วปล่อยน้ำรักร้อนผ่าวเข้าไปข้างในจนหมด

“อ้อ!” ลันตาเหลือกลอย จากกระแทกรัวจวนจะถึง อยู่ ๆ กลับร้อนวูบวาบข้างในไปหมดเมื่อนิคแตกใส่ เขาเองพอโดนแบบนั้น ร่างกายกลับกระตุกและไปถึงอีกเป็นครั้งที่สาม ปล่อยน้ำคาราที่สะสมเอาไว้หลายอาทิตย์ออกมาพุ่งเปื้อนใส่หน้าท้องตัวเองกับนิคจนเหนียวไปหมด

“นิค แยก ๆ” ลันเรียกอีกคนเสียงเบาหวิว ความรู้สึกเสียวยั้งค้างอยู่จนตัวเขากะตุกสั่นไปหมด

“ชอบมัย”

นิคถามกลับปนหอบ ค่อย ๆ ถอนเอวออกมา พลังก้มมองผลงานของตัวเองที่ทำเอาไว้ได้อย่างดีเยี่ยม น้ำรักรที่เขาใส่เข้าไปในตัวของลันไหลเยิ้มออกมาจนเปื้อนโคนขา เป็นภาพที่ชวนให้หวิว

“อ้อ” ลันตอบกลับ ไม่ได้บอกว่าไม่รู้ แต่ตอบรับ ถึงเสียงจะแผ่วเบาก็ตาม

“ดีเลย”

นิคใช้มือลูบดันเนื้อของตัวเองที่มันหดลงเพราะได้ปล่อยไปแล้วทีหนึ่ง แต่เขาว่าจะต่อ เพราะลันมันน่ารักฉิบหาย ถ้าทำให้มันท้องได้ เขาจะยอมให้มันจับเลย

ลันเหลือบตามองคู่มือของนิคที่ยังขยับไปมาปลุกตัวเองอยู่

“อีก ทำอะไรอีก”

“ก็ชอบ มันก็ต้องอีกรอบ”

“หา!”

“อ้อ เอากัน ให้น้ำแม่ลันตัวมึงเลย”

“เซีย ไม่เอา” ลันทำท่าจะขยับหนี แต่นิคจับตรึงเอาไว้ก่อน

“ไม่เอาจริงหรอ”

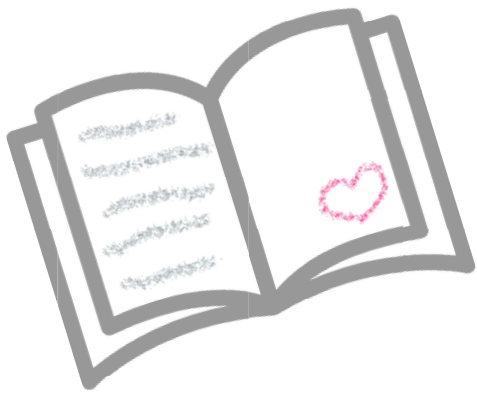
ลันมองหน้าอีกฝ่าย เขาคิดว่าถ้าบอกว่าจริงนิคคงหยุด แต่ว่าเขาเองก็...เมื่อที่รู้สึกดีจนแทบลืมตัว ไม่เคยรู้มาก่อน แต่ก็ไปถึงสวรรค์ได้ ...

“อ้อ”

“เอาหรือไม่เอา”

“อะ... เอา”

นิคเล่นเพื่อน 2: รู้สึกดี

รู้สึกดีจนอยากจะรู้สึกอีก ปากมันเลยตอบออกไปว่า เอา

พอสิ้นพูดจบ นิคจับขาล้นข้างหนึ่งให้พาดบนบ่า เขาเอาของตัวเองที่ฟินตัวแล้วจ่อตันเข้าไปอีก รอบนี้มันเข้าไปได้ง่าย ๆ เลย เพราะมีน้ำลื่น ๆ ชุ่มเยิ้มอยู่ข้างใน

“เอากับมึงนี่แม่ม ดีกว่าที่คิดไว้อีก”

“มะ...มึง พูดมาก”

“เรียกกูพั่วสิ แล้วกูจะหยุดพูด”

“ไอ้นิค”

“เมียต้องเรียกกูว่าพั่ว”

“ใครเมียมึง”

นิคอมยิ้มให้ความตื้อ จะปราบให้ดู เขาพอรู้แล้วว่าจุดไหนจะทำให้อีกฝ่ายหายใจหอบ จุดไหนจะทำให้เสียวจนทรมาณ เขาจึงกดกระแทกย่ำไปตรงนั้นพร้อมกับพูดเน้นคำไปด้วย

“เรียก ภู ผัว ลี”

“อ๊ะ อ๊ะ ฮ้า” ลั่นร้องเสียงหลงตามจังหวะกระแทกที่แน่นเข้ามาโดนจุดจน
สมองพรวด

“โดนจุดดีสิมึง”

“อื้อ”

“เรียกภูดี ๆ เร็วเข้า” นิคยังคงกดกระแทกย่ำลงไปจุดเสียว

“ผ—ผัว”

“ครับเมีย เต็มจัดให้หนักเลย”

นิคกระแทกย่ำก่อนจะขยับตอกแน่น ลั่นเอวยกไม่ติดโซฟาด้วยความเสียว
กระสัน มือกำจับยึดโซฟาแน่น

“อ้าาา ผัว เสียว!”

นิกยิ้มพอกพอใจกับคำเรียกนั้น เขาก็มลงไปตูดยอดอกอีกฝ่ายเพิ่มความเสียวให้ยิ่งทวี

ลันที่ถูกปลุกเร้าไปหมดร้องเสียงดังอย่างไม่อายใคร เพิ่งรู้ว่าตัวเองร้องออกมาได้ขนาดนี้ยิ่งกว่ารอบแรกซะอีก นิคทำให้เขาตกใจในตัวเอง แต่ก็ไม่รู้จะต้องทำยังไงแบบไหนต่อ สมองมันพราจจนคิดอะไรไม่ออก ได้แต่ขยับเอวสวนกับนิค ที่กดเอวเข้ามา

“เมื่อยเก่งมากที่รับของผิวได้ลึกขนาดนี้”

“อา จะไม่” ลันจะทนไม่ไหวกับคำพูดของนิคแล้ว ทำไมมันถึงได้ลามกขนาดนี้

นิคกระแทกรัวจนลันหัวสั่นหัวโคลน ลมหายใจหอบกระชั้นเพราะจวนเจียนจะถึงอีกครั้ง ความรู้สึกคลั่งไคล้ที่มีต่อลัน พอได้ระบายออกมาแล้วมันกลับทะลักออกมาไม่หยุด เขาเหมือนคนโลภมาก แต่เขาก็กระหายในตัวลันมากจนยังไม่ไหว เขาชอบลันมาตลอด ผู้หญิงสักกี่คนก็ไม่ทำให้เขาพอใจได้เท่าตอนนี้

“พร้อมกัน”

ลันที่ไถ่ถึงแล้วพยายามจะรอ แต่ไม่ไหว เพราะนิคกระแทกโดนจุด ลันจึงตอดรัดแน่นและไปถึงก่อน และเพราะว่าลันเสร็จ ข้างในจึงรัดเอามาก ๆ จนนิคต้องซู้ดปาก

“ซู้ดดดดส์ แม่เมื่อย จะฆ่ากูหรือไง”

นิคกระแทกตอกแน่นหนักอีกไม่กี่ทีก็กระตุกแตกใส่เข้าไปข้างในอีกฝ่าย
อีกรอบ ของเหลวร้อน ๆ พุ่งเข้าไปทุกหยาดหยด และล้นทะลักออกมาเมื่อถอนเอา

“แฮกๆ ลามกฉิบหายเลยลัน” นิคพูดขณะมองน้ำที่ไหลเยิ้มออกมาไม่หยุด

“มึงก็ อา อย่ามอง”

“ของดีต้องมอง”

“โรคจิต”

“มึงเป็นเมียกู เตรียมตัวให้ดี”

“อะไรอีก”

“กูจะหาอะไรมาทำให้มึงรู้สึกดีทุกวัน”

“หา?”

“เอากันแม่ทุกวันดีมั้ย”

ลันอ้าปากค้าง อีกหรือ...? แอมจะทุกวัน ไม่ไหว เสียสติพอดี

“ไม่เอาโว้ย”

“เดี๋ยวภูหาควยปลอมมาเล่นกับมึงดีกว่า วัตกันไปแล้วว่าอันไหนชนะ”

ลั่นสายหน้ารั้ว ตายแน่ ๆ นิคมันคิดอะไรลามกออกมาเต็มไปหมดไม่รู้ แบบนี้
เขาต้องตายแน่ ๆ

“ไม่เอา ของมึงก็พอแล้ว”

“ติดใจละสิ”

“มะ—ไม่ใช่โว้ย”

“ได้เลยเมียรัก เดี่ยวกูจัดให้” ถึงจะพูดแบบนั้น แต่นิคก็รู้ว่าลั่นบอบช้ำมาก
แค่ไหน เพราะช่องทางตรงนั้นบวมแดง วันนี้เขาจึงพอแค่นี้ ...แค่นี้ก็พอใจแล้ว

นิคลุกประคองพาลันไปอาบนํ้าล้างตัว

“มึงเอานํ้าออกด้วยนะ”

ลั่นเ้มปากมองหน้านิค เอาออกไม่เป็น ไม่กล้าด้วย

“ทำไม”

“กู...”

“อะไร”

“ไม่กลัวอะ”

“เออ เตียวกูเอาออกให้ก็ได้ มึงไปนั่งตรงนั้นไป”

ลันพยักหน้าแล้วเอาฝ่าซึกโครกลงก่อนจะนั่งลงไป ขณะที่นิคเดินตามมานั่งยองตรงหน้า

“อาชาด้วย”

ลันยอมขยับขาออกด้วยความรู้สึกอาย ๆ ที่ต้องทำท่าทางแปลก ๆ

“เย็ดไปสองที ยังอายอีก”

“นิค มึงหยุดพูด”

เสียงไวยวายของลันทำให้นิคหัวเราะออกมา พอกพอใจที่ได้แหย่

“เมียกูน่ารักฉิบหาย”

ลันไม่รู้จะโต้เถียงยังไง ได้แต่ยกมือขึ้นปิดหน้าตัวเองแล้วปล่อยให้อีกฝ่ายเอน้ำเหนียว ๆ ของเจ้าตัวออกมา แต่ไม่ง่ายเลย เพราะพอนิ้วสอดเข้าไป ลันก็เผลอครางออกมา

“ไม่พอหรอไง”

ลันใช้มือตะครุบปิดปากตัวเองไม่ให้คราง แต่นึกเหมือนคนขี่แกล้ง กदनัว้ย้ำ
จุดเสียวลงไป

“ฮะ อ่า”

“มึงแม่มใจแตกไปแล้ว”

คนที่รู้สึกเสียวขึ้นมาอีก เขาได้แต่ใช้มือปิดปากแน่น และเลือกที่จะหลับตาปี
หนีความจริง แต่ยิ่งหลับตา ยิ่งรู้สึกถึงสัมผัสนิ้วที่หยอกเย้ากว่าอยู่ข้างใน

แถมดุ้นที่สลบไปก็กลับตื่นขึ้นมาอีก นึกเห็นแบบนั้นเลยใช้มือทั้งวักกวาดน้ำ
ออกและขยับรั้ว ประสานกับการใช้มืออีกข้างชักrudดุ้นเอ็นของลันให้

ลันหายใจไม่ทั่วท้อง เสียวไม่หยุดหย่อน ตัวเกร็งกระตุกเป็นระยะ ๆ

“เสียวขนาดนี้ มึงร้องออกมาเถอะ”

ลันยอมลดมือลงแล้วปล่อยให้เสียงตัวเองดังก้องทั่วห้องน้ำ ความเสียว
ครั้งแล้วครั้งเล่าที่นึกทำให้ เขาต้องไถลจะบ้าไปแล้วแน่ ๆ

“เสียงดี อะไรก็ยั่วไปหมดนะมึงเนี่ย”

“อ๊า อ๊า!!!” ลันกระตุกปล่อยออกมาอีก ไปถึงอย่างรวดเร็ว แต่น้ำที่ออกมา
น้อยกว่าทุกที

“แตกขนาดนี้ คีนี่มีงสลบแน่”

นิคพูดกลั้วขำก่อนจะใช้น้ำราดรดล้างให้ ลันมันอ่อนต่อโลกโดยเฉพาะเรื่องพวกนี้ แต่เพราะแบบนั้นมันเลยเหมือนจะยั่ววนกันทางอ้อม ยิ่งเสียงนั้นทำให้เขาเองก็พลอยตื่นตัวไปด้วย นิคจับของตัวเองที่เกิดแข็งขึ้นมาอีกซักไปมาพร้อมร้องครวญครางไปด้วย

ลันที่ลืมหัดขึ้นมองอีกฝ่ายหน้าแดงขึ้นมาอีก เพราะนิกยืนทำอยู่ตรงหน้า ถ้าเสร็จขึ้นมา น้ำมันคงพุ่งปรี๊ดลงมาราดรดอกเขาแน่

“อา จะไม่ไหวแล้ว ลันของกู”

นิคพูดเสียงดังก่อนเสร็จ น้ำอุ่นพุ่งพรวดราดรดตัวของลัน

“วันนี้จะ...จะสะอาดมัย” ลันพูดตะกุกตะกัก ขณะมองน้ำร้อน ๆ ที่เหนียวเหนอะ

“เพราะมีงนั่นแหละ”

“อะไร”

“กูไม่เคยมีอารมณ์ต่อเนืองขนาดนี้เลย เพราะมีงนั่นแหละ”

“กูไม่ได้ทำอะไร”

“นั่นแหละ น่าเอา”

ล้นพูดอะไรไม่ออกอีก นิคจึงจัดการล้างเนื้อล้างตัวทั้งคู่แล้วประคองกัน
ออกไปแต่งตัว แล้วนอนข้างกันพักผ่อนร่างกายบนเตียง

“มึง กูพูดจริงนะ” อยู่ ๆ นิคก็พูดขึ้นมา

“อะไรอีก”

“กูชอบมึง”

“หา!?”

“เออ ไฉ่โง่ และที่สำคัญ รอบหน้ามึงเจอควยปลอมแน่” เพราะอีกฝ่าย
เอาแต่ทำหน้าที่ไม่เชื่อ นิคถึงได้หงุดหงิดเล็กน้อย ในใจ

ล้นได้แต่ลอบกลืนน้ำลายลงคอ ก่อนที่นิคจะพลิกมากอดอีกฝ่ายเอาไว้แน่น

“ใช้สบู่อะไรเหมือนกัน ทำไมมึงตัวหอมฉิบหาย”

“มึงบ้าไฉ่”

“บ้ารักเธอว่ะ”

“เป็นเหยื่ออะไรเนี่ย กูชนลูก”

“เดี๋ยวพอมีรักกู มีงก็จะรู้”

นิคพูดก่อนจะจูบหลังต้นคอของลัน และกัดดูดนมจนมันเป็นรอย

“เฮ้ย มีงทำอะไร”

“กูทำรอยตีตราไว้ก่อน”

“คนอื่นเห็นก็ฉิบหาย”

“ไม่เห็นจะฉิบหาย ก็ดีดี เปิดตัวแม่”

“ประสาท”

“ถ้าเมียว่าฟัว เมียจะไม่ได้พักนะครีบ” นิคพูดพร้อมรอยยิ้ม

ลันเลือกที่จะสงบปากสงบคำ ถ้าขึ้นยังพูดอีกมีหวังโดนเอาอีกแน่นอน

“ดีมาก ไว้พรุ่งนี้ฟัวจะให้รางวัลนะคนดี”

นิคเล่นเพื่อน 3: โดนเอา ไม่ได้เป็นง่าย

ลันรู้สึกตัวตื่นขึ้นมาในตอนเช้า รู้สึกอุ่น ๆ หนัก ๆ ที่อกของตัวเอง แปลก... ฝ่อหรือไง ถึงจะคิดแบบนั้น พอเจ้าตัวลืมหัดขึ้นมาแล้วพบสาเหตุของความหนัก ก็ได้แต่หน้าแดงแปริตคนเดียว

เขาไม่อยากจะเชื่อเลย เรื่องเมื่อคืนนะ ไม่อยากเชื่อว่าเขากับนิคจะเลยเถิดกันขนาดนี้ เป็นเพื่อนกันมาตั้งนาน เป็นซี้ซ้า เป็นคนรับจ้างทำงานให้ แล้วอยู่ดี ๆ กลับมีหน้าที่ภาระเพิ่มมาอีกอย่าง รับจ้างให้มันเอา...

ไม่รู้ว่ามันคิดอะไรอยู่ ผู้หญิงสวย ๆ มีเยอะเยอะให้มันคง ถึงมันจะเจอคนเงี้ยงาก็เพราะมันพาตัวเองไปหาคนประเภทนั้นต่างหาก คนดี ๆ ยังมีอยู่ แค่มันไม่เจอ แล้วมันก็เสือกมาขอทำกับผม กับผู้ชาย!

ลันคิดขณะนอนมองหน้าอีกฝ่ายที่ยังหลับสนิท เส้นผมสีดำสนิทปรกหน้าดูไร้พิษภัย นอกจากใช้งานผมหนัก เอาแต่ใจ เป็นแค่ผู้ชายที่ถูกที่บ้านตามอกตามใจจนแทบจะเสียคน เงี้ยง ชอบสั่ง แต่ถึงมันจะเอาแต่ใจก็ไม่เคยบังคับฝืนใจใคร มันแค่มืดในสิ่งที่เห็นว่าถูก มันก็ไม่ได้มีพิษสงอะไร แถมดูตอนนี้สิ...ลันเปลื่อย้มออกมาไม่รู้ตัวที่เห็นว่าตอนนี้ใบหน้านั้นกำลังนอนหลับพริ้ม ริมฝีปากยกเล็กน้อยเหมือนกำลังมีความสุข

แปลกพิบหาย ในอกมันกลับรู้สึกยังงไม่รู้ว่า

สถานการณ์มันเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง จากที่นอนข้างกันในบางครั้งที
งานหนัก เมื่อคืนกลับแนบชิด แถมเข้านี้ก็ยังกอดไม่ปล่อย ลันไม่รู้ว่าพออีกฝ่ายตื่น
ขึ้นมา จะเกิดอะไรต่อไป

กูชอบมึงจริง ๆ

ลันส่ายหน้าปฏิเสธเมื่อคำพูดของอีกฝ่ายจู่ ๆ กลับลอยขึ้นมาในสมอง
ไม่มีทาง มันก็พูด ๆ ไปแบบนั้นเพราะว่ามันอยากเอาใจ สถานการณ์มันพาไป ปากมัน
จะพูดอะไรก็พูดได้ทั้งนั้น

“ใครจะไปเชื่อว่า”

ลันพึมพำแล้วขยับตัวจะลุกไปเข้าห้องน้ำ แต่ขยับยังงก็ลุกไม่ได้ เพราะยัง
ขยับนึคยังกอดรัดแน่น ...หรือว่ามันตื่นแล้ว

“ตื่นแล้วเหรือ ตื่นแล้วใช่มัย ปล่อยกู กูจะไปห้องน้ำ”

นิคลืมตาขึ้นมอง ก่อนพิมพ์คำตอบเสียงแหบพร่า

“ตื่นแล้ว แต่อยากนอนกอด”

ลั่นหน้าแดงให้คำพูดนั้น ที่ถูกพูดออกมาจากน้ำเสียงที่ไม่เคยได้ยิน มันทั้ง
แหบทั้งทุ้ม แต่ก็นุ่มจนรู้สึกหวิว

“กุปดฉี”

“ฉีไปสิ ให้แม่บ้านมาทำความสะอาด”

“นิค ไ้สกปรก”

นิคข้าออกมาก่อนจะคลายกอด “รีบไปรีบมา”

ลั่นสายหน้าอ่อนใจ บ้าบอคอแตกที่สุด อะไรของมันเนีย เขาพยายามขยับลุก
ปวดหนีบไปทั้งตัวโดยเฉพาะเอว ลั่นกระเถิบตัวลงจากเตียง แต่พอก้าวลงเหยียบ
พื้นเพื่อจะยืน ความปวดกลับจู่โจมจนต้องทิ้งตัวลงนั่งตามเดิม

นิคมองอีกฝ่ายก่อนขยับลุกขึ้น เดินไปตรงหน้า

“กุลืมไป ว่ามึงคงจะเจ็บเยอะ ทั้งซิงทั้งที่ไม่ควร” นิคพูดด้วยสีหน้าทั้งจริงจัง
ทั้งเป็นห่วง เขารู้สึกผิดนิดหน่อย ที่เบิ้ลซ้ำทั้งที่เป็นครั้งแรก แต่ถ้าย้อนกลับไป เขาก็
จะทำอยู่ดี

“อ้อ ไม่ ตะคริวนะ” ลันบอกปิดเมื่อเห็นสีหน้ารู้สึกผิดของนิค

“กูไม่ได้โง่” นิคพูดก่อนจะอุ้มอีกคนขึ้นมาทันที “ไปฉีกันเถอะ”

“เฮ้ย กูไปเองได้ จะมาอุ้มทำไม”

“ผิวอุ้มเมีย ดูแลเมียก็ถูกแล้ว”

“ไอ้นิค”

นิคไม่สนใจฟังคำโวยวายของอดีตเพื่อน เขาพาอีกฝ่ายมาส่งให้ถึงห้องน้ำ

“เข้านี้จะกินอะไร”

“อะไรก็ได้”

นิคส่ายหน้ากับคำตอบแล้วเดินออกไปจากห้องน้ำ ปล่อยให้ลันทำธุระส่วนตัว ให้เรียบร้อย

ลันจัดการตัวเองก่อนจะค่อย ๆ ลุกเดินไปล้างหน้าล้างมือ แ่ยืนขึ้น หน้าก็นิวด้วยความปวดร้าว ก้าวเดินไปที่อ่างล้างมือก็ยังเจ็บ ขาสั่นไปหมด เมื่อคืบคงจะหนักเกินไป เกินกว่าร่างกายเขาจะรับไหว

นิกออกไปโทรสั่งอาหาร พอเรียบร้อยก็กลับมาเพื่อจะรับมันออกไปส่งที่เตียง
พอเห็นว่าอีกฝ่ายยืนเกาะอ่างขาสนั่น จึงรีบเข้าไปอุ้มขึ้นมา

“กูค่อย ๆ เดินออกไปเองได้” ลั่นเกรงใจนิก ถึงเขาจะตัวเตี้ยและผอมกว่า
อีกฝ่ายอยู่สักหน่อย แต่ว่าก็เป็นผู้ชายเหมือนกัน ไม่ได้ตัวเล็กที่จะหิ้วอุ้มได้ง่าย ๆ

“ขามึงสั้นขนาดนั้น ให้กูอุ้มไปเถอะ” นิกพูดเอ็ด

“แค้โดนเอา มันไม่ได้ทำให้กูเป็นง่อย”

“มันไม่ใช่แค้โดนเอาไงสำหรับมึงอะ เรื่องใหม่ขนาดนั้น กูทำมึงเจ็บ กูก็แค้
ดูแลรับผิดชอบ มึงจะขัดทำไม”

“เออ รู้แล้วน่า” ลั่นปล่อยให้อีกคนอุ้มไปดี ๆ ไม่เถียงต่อ เถียงไปก็เท่านั้น
นิกเอาแต่ใจจะตาย

“กูสั่งข้าวต้มกุงไป”

ลั่นพยักหน้ารับรู้ เขาเป็นคนกินง่ายอยู่แล้ว

“คงอีกนาน แต่ตอนนี้กูหิววะ” นิกพูดแล้วขยับไปจูบปากอีกฝ่ายทันที มือ
โอบกอดรอบแผ่นหลัง ใช้ริมฝีปากทำให้ลั่นเคลิบเคลิ้ม

“อืมมม” ลั่นร้องเบา ๆ เมื่อมือของนิคлубแผ่นหลังของตัวเองไม่หยุด
มือนุ่มนวล แต่ริมฝีปากดุคั่นแทบดูกลืนเขาเข้าไป

นิคสอดลิ้นเข้าไปในโพรงปากนุ่มที่เผยออกเหมือนเชิญชวน เกี้ยวรัดลิ้นขึ้นและ
ของกันและกัน จวบหวานล้ำทำสติล้นพร่าเลือน รู้ตัวอีกที เขาก็นอนราบบนที่นอน
ไปแล้ว เสื้อถูกเปิดขึ้นมาและฝ่ามือหนาก็ลุ่มเคล้นอยู่ที่ยอดดอก

“อีกได้มัย” นิคถามอีกฝ่ายเสียงพร่า อารมณ์ของเขาทะยานจนคิดว่าตัวเขา
พร้อมจะกดขี่อีกฝ่ายแล้ว แต่เพราะเป็นลิ้น เขาก็อยากจะถนอมมันหน่อย ถึงได้อดทน
ร้องขอ

“มันเจ็บ...”

“กูรู้” นิคมองอกของอีกฝ่ายที่มีรอยจ้ำเล็ก ๆ ที่เขาทำเอาไว้ มันเข้กซี่ “ไม่ใช่
ก็ได้ แต่ขอทำอะไรกับตัวมึง”

“ถ้าไม่ใช่มันก็ได้”

นิคยืมแล้วถอดกางเกงออกมา เขาจับคู้ร้อนแข็งมาเขียนบนยอดดอกที่กำลัง
แข็งเป็นไต ลั่นเห็นแบบนี้ได้แต่เบือนหน้าหนี

“ลั่น มึงแหม่ง”

“อะไร”

“เงินแบบนี้กูยิ่งจะบ้ารู้มัยวะ”

นิคเอาตุ๋นร้อนๆ โผล่จากออกมาที่หน้าห้อง สัมผัสร้อน ๆ แฉะ ๆ ลากผ่าน ทำให้ลันรู้สึกหวิว ๆ ขึ้นมา ด้วยกางเกงนอนตัวหลวมทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าลันเองก็แข็งโด่ขึ้นมาแล้ว นิคมองก่อนจะล้วงดึงกางเกงลง

“มึงก็มีอารมณ์”

“...ปกติตอนเช้า”

“เหรออ จ๊นวันนี้ก็พิเศษ”

นิคใช้สองมือจับตุ๋นทั้งสองอันมาแนบชิดกันเอาไว้ มันร้อนไปหมด ตุ๋นที่กำลังสัมผัสกัน

“ทะ ทำอะไรวะ” ลันถามเสียงสั่น รู้สึกเสียวขึ้นกว่าเก่า

“ช่วยตัวเอง ช่วยมึงไง”

ไม่พูดเปล่า มือขยับกำซัดตุ๋นสองอันพร้อมกัน นิคแหม่มปากเอาไว้ เขามองลันที่ทำสีหน้าลามกออกมาเมื่อเขาขยับมือ อีกฝ่ายก็พยายามจะกลั้นเสียงเหมือนกัน

“ร้องสิลัน กูอยากฟัง”

“อา อ๊ะ นิค...”

“ดีเลย เรียกชื่อกูอีก”

“อ้า นิค กูเสียว อย่ากดตรงหัวแบบนี้ อืออ”

“ให้กดตรงหัวนี้มาก ๆ ไซ้มัย ได้” นิคกดส่วนหัวที่ไวต่อความรู้สึกของลันซ่า ๆ ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ นั่นทำให้เอวของลันลอยขึ้นไม่ติดที่นอน ลืมความเจ็บไปชั่วขณะ

“ลันของกู เช็กชีนิบหาย”

นิคขยับมือเร็วเร็ว ขณะที่คนใต้ร่างบิดเร่าไปหมดด้วยความเสียว ลันกำลังเสียวสติ ปกติช่วยตัวเองซัก ๆ ก็จบแล้ว แต่นิคเล่นจับมั่วไปหมดทุกจุด เขาเสียวจนจะเสร็จ พอตัวกระตุกอีกนิดจะถึง นิคกลับแก้งหยุดผ่อนแรงลงดื้อๆ

“ขอ ขอเสร็จ ฮ้า จะไม่ไหว”

นิคยิ้มก่อนซักอย่างไว เขาเช็ดหน้าขึ้นหอบหายใจถี่รัว จวนจะเสร็จเหมือนกัน ลันร้องครางเสียงดังแล้วปล่อยน้ำรักรอกมาก่อน มันย้อนราดรดตัวลันเอง นิคเองก็ด้วย ร่างกายกระตุกสั่นรุนแรงก่อนจะปล่อยออกมาเป็นหน้าท้องของลัน บางส่วนพุ่งกระเด็นไปถึงบนแผ่นอก

ทั้งคู่หายใจหอบก่อนที่จะใช้ทิชชูเช็ดซับตัวเองให้สะอาด

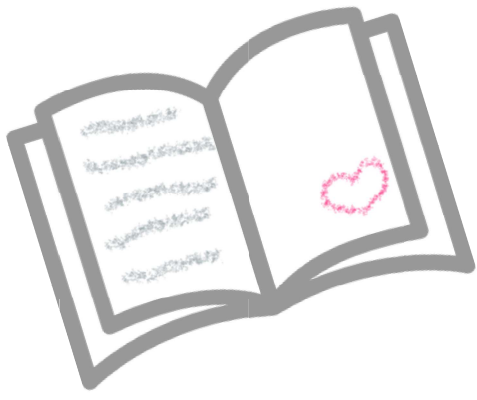
“ทำไมกูเป็นคนเดียว” ลั่นบ่นเบา ๆ

“เพราะเวลาน้ำรักราดบนตัวมึงอะ โคตรเซ็กซี่”

“ไอ้เซียนิค”

“ไปเอาข้าวก่อน ข้าวมาแล้ว ส่วนกินมึงนะ ทั้งวันไม่ต้องห่วง”

นิคเล่นเพื่อน 4: เตรียมของ

นิคเดินหายไปเอาข้าวต้มที่สั่งเอาไว้ ทำให้ลันได้พักหายใจหายคอ นิคมันพูดอะไรก็ไม่รู้ทำให้เขารู้สึกร้อน ๆ แปรลก ๆ พูดแต่สิ่งที่ทำให้เขารู้สึกทั้งดีทั้งอับอาย

ลันมองสำรวจตัวเองที่มีรอยของนิคฝากเอาไว้ ก่อนยกมือขึ้นลูบจับไปตามเนื้อตามตัวของตัวเอง

ทำไมนิคมันตะตรงไหนก็รู้สึกร้อน รู้สึกหวิว ๆ

แล้วทำไมมันต้องทำดีขนาดนั้นด้วย

‘ผิวอุ่นเมื่อย คุณแลเมื่อยก็ถูกแล้ว’

ลันยกมือลูบหน้าตัวเอง ไอนิคมันก็พูดไปเรื่อย

“ข้าวต้มกึ่งร้อน ๆ มาแล้ว”

เสียงพูดของนิคที่เดินกลับมาพร้อมชูถุงข้าวต้มให้ดู ทำให้ลันขยับตัวจะลุกไปหา

“มึงนั่งเฉย ๆ เดี๋ยวกูไปเสิร์ฟถึงเตียง”

“จะบ้าเหอวะกินบนเตียง เดี่ยวไปที่โต๊ะ”

“มึงนี่ก็ดื้อฉิบหาย ฟังกูบ้าง”

“ก็ปกติไม่ได้กินบนนี่”

“คนป่วยกินบนเตียง ไม่มีใครว่าหรอก”

“แต่...”

“นี่ห้องกู เที่ยงก็เตียงกู กูอนุญาตแล้ว”

“ถ้ามันหก--”

“ลัน ถ้ามึงเถียงอีกคำเดียว กูจะทำให้เจ็บจริง ๆ จนขยับนั่งก็ร้องเลย”
อีกฝ่ายพูดขู่ทำให้ลันเงียบลง

“...” ไม่เถียงก็ได้วะ

นิคเดินไปทางครัวก่อนกลับมาพร้อมแก้วน้ำเย็นและข้าวต้มกุ้งสามใหญ่
หอมฉุย นิคเอามันมาวางที่โต๊ะข้างที่นอน แล้วเดินหันหลังไปหยิบโต๊ะพับ จริง ๆ ปกติ
บางทีเขาก็กินบนที่นอนนะ ไม่รู้ลันมันจะถืออะไร

กลิ่นหอมทำให้ทนไม่ไหว ตอนแรกคิดว่าไม่ได้หิวมากเท่าไร แต่พอได้กลิ่น
ท้องก็ร้องไม่หยุด ลันจึงเอื้อมมือไปหยิบขนมข้าวต้มมาเป่ากินด้วยความหิว

“ร้อน ๆ” เจ้าตัวบนพร้อมแลบลิ้นออกมา

“ก็มึงรีบไม่รอโตะะ ไม่รอกูป้อนเลย”

“มันหิว”

นิกกางโตะะ แล้วดึงขนมข้าวต้มออกจากมืออีกฝ่าย

“ร้อนก็ดื่มน้ำเข้าไปก่อนสิ”

ลันพยักหน้า อดน้ำเย็นไว้ในปาก ให้ความเย็นของน้ำช่วยดับร้อน ขณะที่นิก
เป่าข้าวต้มให้อีกฝ่าย รอจะป้อน

“อ้าม”

ลันกลืนน้ำพร้อมมองหน้าอีกฝ่าย แต่ไม่ยอมเลียงอีกจึงอ้าปากให้นิกป้อน
ลันเคี้ยวข้าวต้มหมดปากแล้วถาม

“แล้วของมึงล่ะ”

“เดี๋ยวค่อยกิน”

“ไม่กินพร้อมกันไปเลย”

“ก็จะได้อูมิ่ง”

“...” ถ้าบอกว่าไม่ต้องดู นิคก็จะดำ จะขู่อีก ถ้าอยากให้อีกฝ่ายกินข้าวพร้อมกัน
ลันนี่ก็ในหัวว่าเพื่อนของเขาเป็นยังไง และคิดว่าต้องพูดแบบไหนถึงจะได้ผลลัพธ์
แบบที่ต้องการ “นิค คุณอยากกินข้าวพร้อมมึง ไปเอาข้าวมากินด้วยกันนะ”

นิคมองหน้าอีกฝ่ายพร้อมรอยยิ้มเล็ก ๆ “ก็ได้” เขาวางชามข้าวต้มของลัน
ก่อนลุกไปเอาข้าวของตัวเอง

เห็นมัย มันได้ผล เขารู้จักนิคมานาน ไฉ่จะสั่งนั่นสั่งนี่ที่มันขัดต่อสิ่งที่มันคิดไว้
ไม่มีทางสำเร็จ เพราะคนอย่างมันยิ่งสั่งยิ่งสู้ ต้องร้องขอ ชอบให้ขอให้อ่อน นั่นแหละ
มัน

นิคเดินกลับมาพร้อมชามของตัวเอง ข้าวต้มในชามของลันดูจะเย็นลงแล้ว
พวกเขาจึงนั่งกินข้าวด้วยกัน

“พรงี้ปาร์ตี้มึงจะไหวมัย”

“น่าจะมั่ง แต่ถ้า...ไม่ไปได้อูมิ่ง”

“งั้นกูก็ไม่ไป” นิคตอบกลับทันควัน

“อ้าว ไม่ได้ตัวติดกัน” ถ้าเขาไม่ไปอีกฝ่ายก็จะไม่ไป เล่นพูดแบบนี้ลันได้แต่ถอนหายใจ แบบนี้มันแปลว่าเขาต้องไปหรือเปล่า มัดมือชกกันชัด ๆ เลย

“แต่อยากตัวติดนะ... ติดอีกมั้ยละ” นิคพูดพร้อมทำตาเป็นประกายวิบวับ

“ไม่เว้ย” ลันรีบปฏิเสธ เอะอะก็จะพาลงเรื่องใต้สะดือทำเดี๋ยวเลย

“มึงก็ไปสิ งานพวกนั้น เพื่อน ๆ มึงทั้งนั้น” ลันพูดพร้อมตักข้าวต้มเข้าปาก

“ระหว่างไปปาร์ตี้กับนอนกับมึง กูเลือกอันหลัง”

“แค่ก” ลันถึงกับสำลักข้าวต้มที่ยังกลิ่นไม่ทันหมดปากเพราะคำตอบนั้น

นิคส่ายหน้า ยื่นทิชชูให้พร้อมกับแก้วน้ำ “กินยังงៃของมึง”

ลันรับทิชชูมาเช็ดปากพร้อมต้อน้ำตาม แม่่ม ทำให้เขาสำลักข้าวต้มเลย

“มึงนั่นแหละ ชอบพูดอะไรไม่รู้”

“กูพูดความจริง”

“...”

“กูบอกว่ากูรักมึง ทำไมมึงไม่เชื่อ”

“มันกะทันหัน”

“เออ งั้นมึงก็คอยดูไป”

นิคพูดก่อนเอื้อมมือไปหยิบมือถือมาเล่น เขากดจิ้มเปิดดูและเลือกอะไร ๆ
หลายอย่าง

“เฮ้! มึงดูสิ มึงชอบสีนี้มั๊ย”

“...เฮีย”

ลันมองที่นิคให้เลือก ได้แต่อ้าปากพะงาบ ๆ

“ทำไมอะ กูอุตส่าห์ให้เลือกสีที่ชอบ” นิคพูดกลั้วขำ “ดุ้นปลอม ไซส์
กูเลือกแบบเลือกไซส์แล้ว ที่เหลือให้มึงเลือก แพร่ดีออก”

“ไม่เอาโว้ยยยยย”

นิกยืมให้ลันก่อนกดสั่งของ “มึงเคยชดกูดได้ด้วยเหรอ”

อีกฝ่ายพูดพร้อมยิ้มหน้าเป็น กดสั่งของอย่างอารมณ์ดี มีแต่ลันที่แอบหน้าซีด
ไปแล้ว ไอ้ของพวกนั้นมัน...จะเข้ามาอยู่ในตัวเขาหรือ

ลันรู้สึกแปลกมาก วันนี้มันดูแตกต่างกว่าตลอดที่ผ่านมา เหมือนเขาข้ามอะไรบางอย่างไปแล้ว เส้นกั้นระหว่างเขากับนิค ความสัมพันธ์ของเพื่อนที่ดูจะไม่ใช่อีกแล้ว

เขามองนิคที่กำลังนอนหนุนตัก เล่นมือถือนั่งข้าง แอบเงยมองหน้าเขาบ้าง เขาว่าจะปล่อยผ่านไป แต่ก็เห็นบ่อยเกิน...ดวงตานั้นมันจ้องมองจนรู้สึกรำคาญ

“อะไร”

“ทำไมมึงน่ารักจัง”

ลันหลบตาอีกฝ่าย ยกมือขึ้นเกาจมูกแก้แค้น “เป็นเชี่ยอะไรอีกล่ะ”

นิคส่ายหน้าแล้วซุกกอดเอวอีกฝ่ายแน่น “ในนี้มีลูกกูเต็มไปหมดเลยสิ”

“ไอ้โรคจิต”

นิคหัวเราะขำ “มึงว่าพ่อกับแม่กูจะตกใจหรือเปล่าวะ ถ้ากูบอกว่ามึงเป็นเมีย”

“บอกไม่ได้นะโว้ย”

“ทำไมไม่ได้”

ลันใช้มือจิ้มหน้าผากอีกฝ่าย “กูก็ยอมให้มึงเอาแล้วไง ได้ลองจนพอใจแล้ว
ก็น่าจะพอนี่”

“มึงไม่รักกูเลยเหรอ”

“กูเป็นเพื่อนมึงนะนิค”

“กูก็เคยเป็นเพื่อนมึงไง แต่ตอนนี้เป็นผัวแล้ว” นิคเงยหน้า พยายามมอง
สบตาอีกฝ่าย “มึงก็สบตากูหน่อยสิ”

“ไม่เอา”

“มึงเขิน มึงก็ชอบกู ทำมาทำไม”

“เซี่ย มึงนี่มัน”

“น่าอะ กูมีดีพอให้มึงหลง”

ลันส่ายหน้าปฏิเสธ นิคจึงขยับขึ้นนั่งแล้วจับหน้าอีกฝ่ายให้สบตา ยื่นหน้าใกล้
เรื่อย ๆ ก่อนจะประกบจูบแนบแน่น ใช้ริมฝีปากตัวเองจับบดสลับใช้ลิ้นไล้ชิมริมฝีปาก
อีกคน

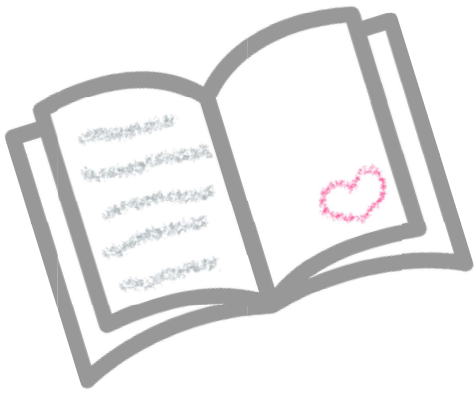
กว่านิกจะยอมปล่อยลัน อีกฝ่ายก็หอบแทบไม่ไหว

“วันนี้กูให้มึงพักผ่อนนะ แล้วพรุ่งนี้ไปปาร์ตี้กับกู”

ลันพยักหน้าอาย ๆ ไม่รู้จะหนียังไง เอาสายตาไปวางที่ไหน จึงก้มลงเอาหน้าแนบไหล่อีกฝ่ายเพื่อหลบสายตา นิคอมยิ้มเล็ก ๆ เพราะเหมือนอีกคนกำลังอ้อน

นี่แหละลันที่น่ารักของเขา

นิคเล่นเพื่อน 5: จะทำให้คลั่งไปถึงไหน

เข้าอีกวันลันรู้สึกดีขึ้น ปวดเอวน้อยลง เขาเดินได้คล่องขึ้น พอได้พัก ร่างกายก็ฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว

“กูไปปาร์ตี้ไหวแล้วแหละ”

“ดีมาก ใส่เสื้อไหมพรมตัวนั้นที่กูเคยซื้อให้ก็ได้”

“เสื้อสีฟ้าเหรอ มันจะเป๋อนมัยปาร์ตี้แบบนั้น”

“ไม่เป๋อนเหรอก เพราะกูจะใส่เชิ้ตสีฟ้า จะได้เหมือนกัน”

“จะมาเหมือนกันทำไม”

“ชุดกู”

“ปัญญาอ่อน”

นิกมาก่อนจะกดสั่งอาหาร ขณะที่ลันลุกขึ้นมาทำรายงานที่ค้างอยู่ทั้งของตัวเองและของนิกที่มาใช้งานเอาไว้

ลั่นนั่งทำงานไปเรื่อย ๆ ปกติเขาจะอยู่ห้องคนเดียว ในห้องของนิคนี่แหละ ลั่นเข้าห้องของนิคอยู่ ส่วนอีกฝ่ายจะอยู่อีกตึก ถึงจะบอกว่าเช่า แต่ส่วนใหญ่ ไม่ได้จ่ายเงิน แต่หักเป็นส่วนลดที่ทำงานให้มันมากกว่า ทว่าวันนี้ไอ้ निकกลับมา นั่งเฝ้า คอยเปิดหนังสือเล่มหนาตามที่เขาอ่านค้น ๆ เอาไว้ ดูเป็นเด็กดี

“ทำตัวดีก็ไม่ได้ค่าจ้างให้นะ”

“ใครจะขอคืน”

ลั่นย่อจมูกใส่คนรวย อีกฝ่ายจึงใช้นิ้วบีบจมูกลั่นแก้มันเขียว

“น่ารักให้มันมีขอบเขตบ้าง”

ลั่นได้แต่ทำหน้ายู่ เขาไม่ได้ทำอะไรเลย สายตาของนิคต้องมีปัญหาแน่ ๆ เป็นบ้าไปแล้ว คงต้องอดทนอีกนิดจนกว่ามันจะหายเห่อเขา ตอนนี้อาณัติคงเป็นเหมือน ของเล่นชิ้นใหม่

ช่วงเย็นทั้งคู่แต่งตัวเรียบร้อยเพื่อจะไปปาร์ตี้ด้วยกัน เราแต่งตัวด้วยสีที่ดู สอดคล้องกัน ไม่พอแค่นั้น กลิ่นน้ำหอมของทั้งคู่ยังเป็นกลิ่นเดียวกัน

ในปาร์ตี้แบบนี้มีเพื่อนหลายคนคุ้นหน้าคุ้นตา แต่ไม่สนิทนัก ส่วนใหญ่ เป็นเพื่อนของนิค เพราะเขาไม่ใช่สายปาร์ตี้ แถมสาว ๆ สวย ๆ ยังเต็มงานไปหมดเลย

ลันนั่งดื่มอยู่ที่โต๊ะ ขณะที่นิคลุกไปตักของกินมาให้ เขามองไปทั่วงาน ทุกคนดูสนุกกันมาก นิคเองก็มีสาว ๆ ล้อมหน้าล้อมหลัง ลันมองมือของสาวสวยคนหนึ่ง โอบเอวของนิค เขาเผลอเลิควัยขึ้นมา ไม่เห็นต้องหนีบเขามาเป็นเพื่อนสักหน่อย เพื่อนตัวเองก็เยอะแยะไปหมด

นิคเดินยิ้มมาพร้อมจานอาหารสำหรับตัวเองและลัน

“ตักของน่าอร่อยมาเพียบเลย”

“อ้อ น่ากิน” ลันรับจานมาดูอาหารก่อนจะเริ่มชิม

“มึงลองนี่ อร่อยมาก”

“อ้อ โอเค”

ลันพูดขณะเริ่มชิม โซฟาข้าง ๆ นิคอีกฝั่งก็ถูกสาวสวยคนเมื่อกี้ยึดครอง

“นิคค” หญิงสาวเรียกอีกฝ่ายเสียงหวานหยด “อันนี้อร่อยมากเลย ลองชิมสิคะ” เธอเรียกและยื่นของกินน่าอร่อยให้ มือถือซ่อนเตรียมจะป้อน

นิคพยักหน้าและอ้าปากให้ป้อน ลันเผลอลอกตาเล็กน้อย เหม็นความรัก ลันนั่งกินเงียบ ๆ ไม่ได้พูดอะไร

“อ้าวนิค มาด้วยเหรอ โซเฟียคิดว่าจะไม่มา”

ลันรู้สึกกดดันเล็กน้อย ในเมื่อข้างหนึ่งมีผู้หญิงสวยอยู่ ข้างนี้เป็นเขา แต่
จากสายตาแล้ว เขาควรจะขยับลุกให้

ลันกระเียบห่างออกไปให้ผู้หญิงที่ชื่อโซเฟียอะไรนั่นแทรกขยับมานั่งด้วย

นิกพอเห็นลันขยับห่างก็พยายามจะชะงักหน้าไปมอง ลันกินอาหารและ
ยกแก้วไวน์ขึ้นจิบ พออาหารและไวน์หมด ลันวางแก้วและลุกไปเข้าห้องน้ำแล้วค่อย
ตักอะไรมากินเพิ่ม พอเห็นลันลุก นิกก็ชะเง้อมองตามคอยึดคอยาว

ลันหายไปไม่นานนิกก็เริ่มฟุ้งซ่าน ลันขยับให้คนอื่นมานั่งข้างเขา ลัน
ไม่ได้สนิทกับใครจะเหงาหรือเปล่า หายไปแบบนี้หรือว่าเบื่อ...หรือว่าหึงแอบไปพักใจ
ปิดໄໝ໌

นิกทนรู้สึกฟุ้งซ่านไม่ไหว เขาตัดสินใจลุกไปตามลัน เริ่มจากห้องน้ำ เขาเห็น
ลันล้างมืออยู่พอดี

“เข้าเสร็จแล้วหรือ”

“อือ” ลันเข็ดมือทำท่าจะเดินออกจากห้องน้ำ

“รอด้วยสิ เข้าก่อน”

“เป็นเด็กหรือไง ต้องให้รอตอนเข้าห้องน้ำ”

“ก็อยากจะอยู่ใกล้ ๆ”

“คนอยากใกล้มีงี้เยอะแยะ”

“หืมมม? หึงเหรอ”

“เปล่า”

“แล้วพูดถึงคนอื่นทำไมล่ะ”

“คนอื่นอะไร นั่งเบียดขนาดนั้น”

นิคจับมือลันเอาไว้ “แต่คนนี้นะอยากให้เบียดมากกว่านั้นอีก” นิคดึงลันเข้าไปในห้องน้ำแล้วล็อกประตู

“จะทำอะไร”

“อย่าเสียงดัง คนเขารู้ว่าผู้ชายสองคนเข้าห้องน้ำด้วยกันจะเกิดอะไร”

“ฮืม จะออกไปแล้ว”

นิคดึงฝาชักโครกลงแล้วดึงให้ลันมานั่งบนटक “เบียดแบบนี้ดีกว่า”

ลันขยับจะลุก แต่นิคกอดล็อกเอาไว้แน่น

“อืมมม แบบนี้ก็เปลี่ยนบรรยากาศดีนะ”

“ไม่เอา”

“ทำกันเถอะ”

“มึงบ้าไปแล้ว คนอื่นมาเจอทำไง”

“ก็ตื่นเต้นดี”

“มึงก็เอาแต่สนุก”

“น่านะ มึงไม่รู้เหรอ ที่ดันกันมึงเนี่ย กูจะออกไปได้อย่างไร”

ลั่นหน้าแดงก่ำ เมื่อเขารู้สึกถึงส่วนแข็ง ๆ ที่คุนตันอยู่ตรงก้นของเขา

“คนจะช่วยตั้งเเยอะ”

“ไม่เอา”

มือปละหมึกของนิคเริ่มชุกชุน ลูบขย่ำดันขาแน่น และเลื่อนมาตรงเป้าอีกฝ่าย
กดคลึงเบา ๆ

“อือ ออย่า”

“อย่าอะไรครับ”

“เดี๋ยวเลอะ”

นิคล้วงมือหยิบถุงยางออกมาจากกระเป๋าเหมือนเตรียมพร้อมไว้แล้ว “แค่นี้ก็ไม่เลอะแล้ว” นิคสอดชิปกางเกงของลันลง แล้วใช้มือจับส่วนที่เริ่มแข็งขึ้นมากำซึก นิคจับต้นคออีกฝ่ายเบา ๆ

“เสียวมั้ยละแบบนี้”

“หยุดพูด อะ ได้แล้ว อา”

ส่วนแข็งเริ่มพองขยายเต็มมือ นิคถึงได้จัดแจงสวมถุงยางครอบลงไปให้ “อยากใส่ แต่มึงจะเจ็บนะสิ ไม่มีเจล”

“อือ กะ...ก็อย่าใส่”

นิคขยับใช้มือชักดันแข็งในมือของเขา ส่วนลันนั่งฟังนิคตัวอ่อนระทวย ตัวกระตุกเป็นพัก ๆ ลันน้ำตาเอ่อคลอด้วยความเสียวซ่าน พยายามกัดแน่นริมฝีปาก กลั้นเสียงเอาไว้ สะโพกอีกฝ่ายบดกับเป้าของนิคโดยไม่รู้ตัว

นิคกดทับทำรอยเล็ก ๆ ที่ต้นคอ ชุบใช้ด้วยความกระหาย

“อา อ่า” ลั่นยกมือขึ้นปิดปากเพราะจะไม่ไหว นิคเร่งขยับมือเร็วขึ้นกว่าเดิมจนลั่นปล่อยออกมาในอุ้งยางอนามัย

ลั่นระบายลมหายใจยาวเหยียดออกมาเพราะเสียวจนตาพร่า

“ทำให้บ้างสิ” นิคบอก ตั้งใจให้ลั่นชกให้ แต่ดูเหมือนอีกคนจะรู้สึกไม่ถนัด ถ้านั่งตักแบบนี้จะทำลำบาก และเพราะพื้นห้องน้ำดูจะสะอาด ลั่นจึงคุกเข่าลงไปแล้วใช้มือกดลงไปบนเป้าแข็งแน่นของนิค

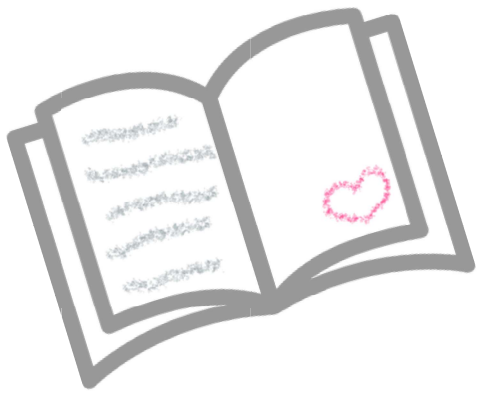
นิคตื่นเต้นไปหมด เพราะเห็นท่าทางแบบนั้นเหมือนลั่นจะใช้ปากให้... หรือเปล่า

มือสั่น ๆ รูดซิปกางเกงของนิคออกแล้วควักเอาดุ้นแข็งร้อนผ่าวออกมา ลั่นใส่อุ้งยางครอบลงไปให้ แล้วเงยมองอีกฝ่าย มือบางกำชักรูดซ้ำ ๆ

นิคลอบกลืนน้ำลายเมื่อแก้มของลั่นอยู่ชิดกับดุ้นร้อนของเขา

“จะทำให้คลั่งไปถึงไหน”

นิคเล่นเพื่อน 6: อย่าคิดดูถูก

ลันคุกเข้ากับเพื่อนอยู่ระหว่างขาของอีกฝ่าย มือจับดันร้อนที่แข็งเต็มที่แล้ว
เอาไว้ ก่าก่อนจะชักเบา ๆ

“อือ” คนถูกปรนเปรอร้องออกมาเบา ๆ ขณะที่ลันรีบเงยมองอีกฝ่าย เตรียม
จะห้ามไม่ให้เสียงดัง แต่กลับต้องชะงัก ...เพ็งจะเคยเห็นนิคดูเสียอาการขึ้นมาบ้าง

นิกใบหน้าแดงกำ ร้อนวาบไปหมดขณะมองลันที่กำลังทำให้ ส่วนนั้นของเขา
อยู่ไม่ห่างจากใบหน้าเนียนเลย มันแทบจะแนบใกล้ ถ้าขอให้ไม่ใช่มือ อีกฝ่ายจะยอม
ทำให้ไหม

“อย่าเสียงดังนะ” ลันพูดเสียงเบา

“อืออ ก็มันเสียว”

“งั้นหยุดทำ”

“ไม่ได้ โธ่ มึงก็เห็นว่ามันชี้หน้าขนาดนี้”

ลันก้มลงมองดันแข็งที่กระตุกอยู่ในฝ่ามือ ก่อนจะบีบลูบไล่มันเบา ๆ

“อา อะ”

“ซู่วว” ลั่นเตือนเบา ๆ ก่อนจะได้ยินเสียงพูดคุยดังมาจากห้องข้าง ๆ

“ไอ้แจซ วันนี้มีงเมาแล้วจะกลับยังง”

“กูยางงงไม่เมา”

“อีกไม่กี่แก้วมีงเมาแน่”

“เอน่า”

“มีงบอกมาก่อน”

“ก็เดี๋ยววว เรียกแท็กซี่...เอา”

เสียงห้องข้าง ๆ ทำธุระเบาแล้วคุยกันไปมา ทำให้สองคนในห้องน้ำเล็ก ๆ แอบตัวเกร็ง แต่เพราะมีคนอยู่ใกล้ระยะประชิดแบบนี้ยิ่งทำให้นึกตื่นเต้น จนยกเอวโยกถูไถกับฝ่ามืออีกฝ่าย พร้อมหลุดเสียงที่แสนจะพอใจออกมา

“อือ...อืออ”

“อะไรรนะ แจซ”

“กูไม่ได้พูดตอ อาริ”

“เหรือ สงสัยหุแว่ว”

พอทำธุระเสร็จสักพักสองคนนั้นก็ออกไป ปล่อยให้ลันถลิ่งตาดุนิคอยู่เป็นนัย ๆ

“มันตื่นเต็นนี้หว่า”

“มึงนี่นะ”

“ผิวเสีย”

“ฮืม” ลันบีบส่วนนั้นของอีกฝ่ายแน่น

“อา อयरุนแรง”

“จึ้นเจียบ”

“ก็ได้”

“ถ้าเจียบจะทำดี ๆ” ลันคลายมือที่บีบคั้นเนื้อเอาไว้นั่น และเริ่มขยับมือ ชักให้อีกครั้ง ก่อนอะไรจะตลใจก็ไม่รู้ ให้เจ้าตัวเลบลื่นออกมาแล้วเลียลงไปในส่วนหัว

นิคนิ่งซ็อกค่างเหมือนสติไม่อยู่กับเนื้อกับตัว เขาคิดว่าตัวเองกำลังฝันอยู่แน่ ๆ ที่ลันกำลังเลียไอนั้นของเขา เขาขบกรามตัวเองแน่น ทั้งเสียวทั้งตื่นเต้น ไม่คิดเลยว่า ลันจะทำให้แบบนี้

“เจียบเป็นนี้หว่า”

“อือ”

“ไม่ร้องก็ดีแล้ว เสียงดังจะหยุด” ลันอ้าปากกว้างแล้วดูดเม้มส่วนหัวบานของนิค ทำให้นิคต้องยกมือตัวเองขึ้นมากัดเพื่อห้ามไม่ให้ส่งเสียง เขาจะไม่ยอมให้ลันเลิกทำงานง่าย ๆ แน่

เพราะกลืนมันก็หวาน ๆ ฤงยางกลืนผลไม้ทำให้เขาเพลอ เพราะอยากลองทำเหมือนในหนังโป๊ที่เคยดู และอาจจะเพราะแอลกอฮอล์ที่ดื่มทำให้กล้าขึ้นมา

ลันอมเอาไว้ในปากและใช้ลิ้นไล้ชิม รสชาติของฤงยางเหมือนกำลังกินขนม แต่ว่าเป็นขนมที่คับปากไปสักหน่อย

ลันอ้าปากกว้างขึ้นกว่าเดิมเพื่ออมของนิคเข้าไปให้มากกว่าเก่า อมเข้าไปได้ประมาณครึ่งลำก็เต็มปาก ลันดูดพร้อมซ้อนตามองอีกฝ่ายที่ตอนนี้พยายามอดทนอดกลั้นเต็มที่ ใบหน้าแดง ๆ นั้นทำให้รู้สึกเหมือนได้เอาคืนบ้าง

เขาคิดแบบนั้นก่อนจะเริ่มขยับโยกหัว ใช้ริมฝีปากห่อรูตุนเนื้อร้อน ๆ สลับกับใช้ลิ้นดันดัน บางทีก็ใช้ฟันครูดเบา ๆ พอให้อีกฝ่ายตัวกระตุก

นิกอยากร้องออกมาว่าเสียวฉิบหาย ไม่อยากปาร์ตี้แล้ว อยากกลับห้องไปฟัด ล้นให้เต็มที่มากกว่า

ล้นขยับศีรษะเพื่อดูเม้มดันเนื้อ มือลูบคลึงไข่กลม ๆ ยิ่งเร้าให้นิกเสียว ไปกันใหญ่!

นิกได้แต่หายใจหอบแรงเมื่อมันเสียวจนใกล้จะถึง ตัวนิกเกร็งไปหมด จวนเจียนจะแตกออกมา ใบหน้าหล่อเชิดขึ้น ดวงตาปรือเพราะใกล้เสร็จ ส่วนแข็งดันเข้าไปในโพรงปากนุ่ม

“อุก”

มันเข้าไปลึกถึงคอจนแทบสำลัก

“อะ...” นิกตะครุบปากแน่น พยายามกลืนเสียงเอาไว้ ก่อนจะเสร็จออกมา ในอุจจาระ

ล้นดึงของอีกฝ่ายออกจากปาก พยายามหายใจเอาอากาศเข้าปอด เขาอึดอัดมากที่ของอีกฝ่ายดันลึกเกิน พอดีขึ้นแล้วเขาจึงลุกขึ้นยืน จัดเสื้อผ้าให้เรียบร้อย เข้าที่เข้าทาง

“ออกไปได้แล้วสิ”

“ไม่ได้วะ มึงเม่งน่ารักเกินอีกแล้ว”

ลั่นขมวดคิ้วใส่ อะไรของมันอีก

“เอากันเถอะวะ”

“มึงบ้าไปแล้วหรอเง ไม่เอา”

“เอา”

“ไม่” ลั่นยื่นคำขาด เพราะอีกฝ่ายคิดแต่จะเอาให้ได้ ได้คืบจะเอาศอก “สวมกางเกง ไม่งั้นกูเปิดออกไปทั้งแบบนี้เลย”

ลั่นจับกลอนประตู เตรียมจะเปิดออกไป มือชะงักลงเพราะเสียงตัดพ้อเบาหวิว

“ไม่อยาก...ทำกับกูขนาดนั้นเลย”

“เฮ้อนิค มึงอย่าเอาแต่ใจดี เห็นใจกูบ้าง”

“อือ...”

“มึงบอกจะไม่ทำเพราะไม่มีเจล” ลั่นพุดย้า

“อ้อ รู้แล้ว”

“ตกลงอยากให้กูเจ็บจนเดินไม่ได้?”

ลั่นถามเสียงขุ่น ทำให้นิคขยับโน้มน้าวมากอดเอวอีกฝ่ายเอาไว้แน่น

“ไม่ทำแล้ว กูกลัวมึงเจ็บ กูเข้าใจแล้ว แค่อยากกอดมึง” นิคกอดเอวอีกฝ่ายแน่นกว่าเดิม

ลั่นรู้สึกวูบไหวในอก ทำไมแบบนี้มันอ่อนดีจังวะ

“ไม่โกรธนะ ยังไงกูก็ห่วงมึง”

“อ้อ ปล่อยได้แล้ว” ลั่นพูดย้ำ ไม่ได้รังเกียจอะไรมัน แต่ว่าที่นี่ไม่เหมาะ ทั้งความสะอาดและเรื่องเสียง ไหนจะคนข้างนอกที่มาเข้าห้องน้ำอีก

“ลั่น บอกกูก่อนว่าไม่โกรธ”

“เออ ไม่โกรธ”

นิคยอมคลายมือที่กอดเอวไว้แน่น และจัดการถอดถุงยาง จับอะไร ๆ ลงเก็บให้เข้าที่เข้าทาง ทั้งคู่แต่งตัวเรียบร้อย ก่อนจะเงยหูฟังว่าด้านนอกมีใครไหม

“คืนนี้กลับไปเอากันนะ”

“...”

“นะ” นิคพูดอ่อนเสียงเบา พร้อมเอามือมากอดเกาะเกาะอีกรอบ

“...” ลันได้แต่เงยบเฉย เงยหูฟังด้านนอก ทำให้นิคยิ่งวุ่นวาย ขยับหน้า
คลอเคลียไปมาที่ต้นคอ

“นะครับ”

“เฮ้อ ก็ได้”

เพราะคำตกลงทำให้นิคยอมเงยบและหยุดมือปลาหมึก

นานหลายนาที่ที่ด้านนอกเงยบกริบ ลันค่อย ๆ แ้มประตุ มองเงาสะท้อนว่า
มีใครอยู่ไหม แต่ว่าทางสะดวก ทำให้ทั้งคู่รีบออกมาจากห้องน้ำ และเดินกลับไปโต๊ะ
ด้วยกันอย่างตัวเบา ๆ เพราะได้ปลดปล่อย

พวกเขาถอยออกไป ลันที่ไม่ได้เป็นจุดสนใจเลยไปตักอาหารมากิน ส่วนนิค
โดนสาวคว่ำตัวไป ยังไงคนฮอตแบบนิกก็ไม่เหมาะกับเขาหรอก เป็นของชั่วคราวที่รอ
ให้อีกฝ่ายเบื่อ

ลันนั่งอยู่มูมโตะ ณะสาว ๆ ล้อมหน้าล้อมหลังนิค แย่งชิงพื้นที่ข้างตัวนิคไปได้ พร้อมอดอ้อนอนอเฮาะ ...ช่างเถอะ ไม่ใช่ธุระของเขา อาหารพร่องลงอีกแล้ว เขาจึงลุกขึ้นไปตักอีก

สิ่งที่ดีที่สุดในงานนี้คงจะเป็นอาหารที่อร่อยมาก ๆ กินแก้เบื่อได้เป็นอย่างดี

ลันเดินกลับมาพร้อมของกินเต็มจาน เขาไม่ได้คุยอะไรกับใคร จึงเดินกลับมาไ้แต่รอบนี้สาว ๆ ของนิคดูจะไม่ให้เขาอยู่เงียบ ๆ

“เพื่อนนิคนี่กินเก่งนะคะ” สาวเจ้าพูดขณะมองผม “กินเหมือนไม่เคยได้กินของอะไรดี ๆ แบบนี้มาก่อน”

ลันเหลือบมองอีกฝ่าย นี่เขากำลังโดนดูถูกอยู่นี่หว่า แต่ลันก็ไม่อยากจะเถียงความจริงที่เขาารู้ เขาไม่ได้ได้อยู่ร่วมในสังคมนี้ สังคมของคนมีเงิน

“อะไรอะ น่าอร่อย”

นิคยื่นหน้าไปถาม

“อะไรไม่รู้ ย่างกับชีสนี้อร่อยดี” ลันตอบกลับพร้อมเอาเข้าปากให้ดู

“ไปเอาให้บ้างดิ” นิคบอกแบบนี้ทำให้สาว ๆ ของนิคยิ่งปากดี

“นิคพามาเป็นเบ้หรือไงคะ”

ลันเม้มปากก่อนจะลุกขึ้นยืนแล้วเดินไปตักอาหารตามที่บอก ลันเดินกลับมา
ยื่นให้ แต่นิคบอกเกมบังคับให้มาวางจานตรงหน้าท่ามกลางเสียงคิกคักของสาว ๆ ที่
สวยแต่รูป

“เหมือนไม่ใช่เพื่อน แต่เป็นเจ้านายกับคน--”

นิกไม่รอให้ผู้หญิงนิสัยไม่ดีข้าง ๆ คนที่เอาแต่พูดจ้อไม่หยุดหย่อนได้พูดอะไร
มากไปกว่านี้ เขาเอาของกินบนโต๊ะยัดเข้าไปในปากอีกฝ่าย ปากจะได้ไม่ว่าง ไม่พูดจา
อะไรแบบนี้อีก ก่อนจะดึงลันให้เสียการทรงตัวนั่งลงมาบนตักของเขา

“ลันนะไม่ใช่คนรับใช้”

เจ้าตัวพยายามดิ้นหนีจากอ้อมแขน พยายามจะลุกขึ้น เพราะตอนนี้อยู่ในท่า
น่าละอาย นั่งซ้อนตักของนิกอยู่แบบนี้ จะเอาหน้าไปไว้ไหน

“ลันนะเขาเป็น...”

“ปล่อยกู ให้อูกลูกละเลยนะ ห่านี่” ลันโวยวายออกมาด้วยความหงุดหงิด

“ถ้าเมียยังผลักใส่ผิวแบบนี้ คีนี่กลับไปก็ไม่รับประกันว่าจะไม่ลงโทษรุนแรง”

คำพูดแบบนั้นทำให้เสียงพูดคุ้ยของทั้งโต๊ะเงียบกริบ

“ไอ้นิค!”

นิคเล่นเพื่อน 7: ทำไมมันดื้อแบบนี้วะ

“ไอ้ निक!!!”

“เรียกเสียงดังทำไม ไกลตั้งขนาดนี้ได้ยินชัด”

“ปล่อยกูได้แล้ว” ลันขยับจะลุก แต่แขนอีกฝ่ายกลับแข็งแรงอย่างกับคีมเหล็ก เขาก็เพิ่งรู้ว่า นิคแรงเยอะขนาดนี้ เขาไม่กล้าลุกพรวดด้วย กลัวตัวเองจะเจ็บเหมือนกัน

“ไหนอะไรร่อย ป้อนหน่อยสิ”

นิคหน้าหนายังทำอ้อน ไม่สนใจคำบอกของเขาแม้แต่น้อย

“ปล่อยกูนะ”

“เฮ้อออ” นิคถอนหายใจเฮือกใหญ่ “ทำไมมันดื้อแบบนี้วะ”

ลันมองอีกฝ่ายขณะที่หน้าตัวเองแดงก่ำ อยากจะบ้าตาย ทำไมมันถึงได้หน้าด้านหน้าทนขนาดนี้ เขาเป็นจุดสนใจ ถูกจับจ้องจนตัวหดจะเหลือ 2 นิ้วอยู่แล้ว ยิ่งงมมันก็ไม่ยอมปล่อยให้เขาลงจากตัก

“นิค...” ลันเรียกอีกฝ่ายเสียงอ่อน หวังว่าจะเห็นใจกันบ้าง

คนได้ยินเสียงอ่อน ๆ เหมือนอ่อนเลยหันไปมองผู้หญิงที่นั่งข้างเขา โดยเฉพาะคนที่ปากดี “เขียบไปหน่อย จะให้ลันนั่ง”

หญิงสาวที่ถูกหักหน้าได้แต่ขยับออกไป

“ข้างกูว่างแล้ว ลงมานั่งได้” นิคพูดพร้อมคลายแขนที่กอดรัดเธออีกคนไว้แน่น

ลันได้แต่ก้มหน้าดู ขยับลงจากตักไปนั่งข้าง ๆ นิค แต่บรรยากาศในโต๊ะก็แปลกไปจากเดิมมาก ๆ เขายังถูกลอบมองอยู่เป็นระยะ ๆ เพราะว่าถูกเปิดตัวแบบนั้น

“กินสิของอร่อย” นิคจิ้มของในจานขึ้นป้อนทำให้ลันยิ่งเกร็ง ตอนนี้ก็มีมันสนุกอยู่คนเดียว

ผู้คนรอบข้างเก็บความสงสัยเอาไว้ในใจ ผู้ชายอย่างนิคที่ไม่ค่อยจะเปิดตัวแฟนสาว หรือแสดงชัดเจนว่าชอบว่ารักใคร ขนาดแฟนคนก่อน ๆ ก็ยังคงทึ่ง คงขำ ไม่ได้เอาอกเอาใจแบบนี้ แถมแฟนที่เปิดตัวคนนี้นี่ดันเป็นผู้ชายซะอีก

ลันที่ใคร ๆ ก็รู้กันว่าเป็นเบ้ของนิคด้วยฐานะที่แตกต่าง ถึงทั้งสองจะตัวติดกัน แต่ก็ใช่นิคที่ใช้อีกฝ่ายให้ทำสารพัดอย่าง ใครจะไปคิดว่าอยู่ ๆ จะเปิดตัว

ใครจะคิดว่าคนอย่างนิคจะชอบผู้ชาย

“ไม่กินแล้วเหรออ” นิคมองจ้องพร้อมถามซ้ำเมื่อลันไม่ยอมเปิดปากให้ป้อน
“อ้าปากสิ”

ลันอีกอึก “อ้า” เขาจำยอมอ้าปากเมื่ออีกคนเอาแต่จ้อง

“ดีมาก”

แล้วสถานการณ์ก็เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง เหมือนปลดล็อกอะไรสักอย่างในตัว
ของนิค อีกฝ่ายไม่ระวังสงวนท่าที มือก็เหมือนปลาหมึกไล่จับไปทั่ว เตี่ยวต้นขา เตี่ยว
โอบเอว แตะที่ก้นสะตุงที่

“มือมึงนี่ ะ บ้างได้มัย” ลันพูดเสียงเบา

“ก็มันอยากสัมผัสไปทั่ว” อีกฝ่ายกลับเข้ามาใกล้กว่าเดิมพร้อมพูดเสียงเบา
อยู่ข้างหู

“อีก”

และท่าทางแบบนั้นทำให้สาว ๆ ร่วมโต๊ะดูจะหมดความอดทน ต่างพากัน
ทยอยลุกหนีไปกันหมดจนโต๊ะว่าง

“กินอิมหรือยัง”

“ทำไม”

“ถ้าอิมแล้วกูจะได้กินบ้าง”

“ก็กินไปสิ”

“กลับไปกินที่บ้าน”

“อาหารเยอะแยะ จะกินอะไรก็ไปตักเอาสิ หรือจะให้ตักให้”

นิกส่ายหน้าก่อนจะหอมจับแก้มเนียน ๆ “หมายถึงกินลัน จะให้กินตรงนี้เลย
หรือ”

ลันสะดุ้งตั้งแต่ถูกหอมแก้ม หันมองอีกฝ่ายตาโต แต่กลับเจอสายตาวิบวับ

“จะ จะไปตักเพิ่ม!” ลันพูดเสียงดังกลบเกลื่อนความเขินอายแล้วผุดลุกขึ้น
ยืนทันที

ท่าทางแบบนั้นทำให้นิกได้แต่กลืนขำ มันน่ารักยิ่งกว่าใคร

ลันเดินไปตักสารพัดของกิน เขาตักมาเยอะจนพูนจาน เอาให้คุ้ม

“อู๋ย ขอโทษ”

เสียงแหลม ๆ กับสัมผัสเบา ๆ พร้อมกับความรู้สึกเย็นและเปียกชื้นที่หลัง ทำให้ลันคิดว่าคงจะถูกรสาว ๆ แก่ลั้งซะแล้ว เอาไวน์มาราดเสื้อผ้าคนอื่นแบบนี้ ก็ซักลำบากนะสิ แต่เขาไม่สนใจหรอก ยังไงก็เป็นเสื้อผ้านิก

“...” ลันไม่ตอบอะไร แต่เดินหันหลังออกมาโดยไม่ได้หันกลับไปมอง

“นิกก็แค่ชอบลองแหละ ใครจะจริงจังกับผู้ชาย” เสียงแหลม ๆ ลอยตามหลังมา ดูจะไม่พอใจมาก และคงโมโหจริง ๆ ที่เขาทำให้เจ้าหล่อนเสียหน้า

ลันเดินกลับไปทีไ้ตะ เขาเลือกจะนั่งตรงข้ามนิก ขึ้นไปนั่งข้างกัน เห็นรอยไวน์แล้วสงสัยซักถามจะแย่

“ไม่มานั่งนี่” นิกออกปากเรียกพร้อมตบที่นั่งข้างตัว

ลันได้แต่ตอบอีกฝ่ายในใจ ไปนั่งกับมึงแล้วมึงเห็นหลังกูเปื้อนไวน์ สงสัยจะอาละวาด... ขอกูกินให้เสร็จก่อน จะกลับค่อยไว้วาย

“ก็จะรีบกินดี ๆ จะได้รีบกลับไง”

“อ้อ ทำเวลาตัวเอง ไม่กวนก็ได้” นิกยิ้มกว้างพร้อมยกไวน์ขึ้นจิบ

“แล้วมึงอืมแล้วหรอ”

“อือ อืมแล้ว รอกินจานหลักอย่างเดียว”

ลันทำหน้าที่เอ๋อมระอาใส่ สงสัยคีนี่จะไม่รอดแล้วจริง ๆ

เขาก็มั่นหน้าก้มตากิน ขณะที่นิกยกมือขึ้นขอไวน์แก้วแล้วแก้วเล่า ลันได้แต่ลุ่นให้อีกฝ่ายเมา ต้มไปเลยจะได้ไม่ต้องมายุ่งกับเขา คีนี่จะได้ปลอดภัย

ลันกินจนหมดจาน ตอนนี้สี่ทุ่มครึ่ง เขาวากลับกันดีกว่า

“อืมแล้วนิค กลับกัน”

นิกขยับยืมแล้วดื่มไวน์ที่เหลือในแก้วรวดเดียวหมดก่อนจะลุกขึ้นยืน “ไปเรากลับกัน”

แต่พอใกล้ลันนิกก็ทำตาโต เมื่อเห็นเสื้อของอีกฝ่ายเปื้อนสีม่วงๆ แดง ๆ และกลิ่นคงจะเป็นไวน์แน่ ๆ มีคนแกล้ง ทำไมไม่ยอมบอกเขา

“เสื้อมึงใครทำ”

“บังเอิญนะ ไม่รู้ใคร กลับกันเถอะ”

ลันรีบบอกปิดเพราะกลัวเป็นเรื่องใหญ่

“แต่นี้มึง”

“ช่างมัน กลับบ้าน พูดอีกคำคืนนี้—”

พูดไม่ทันจบประโยคก็โดนจูบปิดปากกลางร้าน ท่ามกลางสายตาตื่นตกใจ
และความริษยา

“หมามันก็ซุ่มซำทำไวน์หกลใส่เสื้อคนอื่นได้แหละเนอะ” นิคพูดเสียงดังพอ
ให้ผู้หญิงที่คาดว่าจะเป็นคนทำได้ยิน ก่อนจะโอบไหล่กันอย่างไม่ว่าจะเพื่อนแล้ว
พาออกจากร้าน

ช่างนอกเขาเรียกคนขับรถมารอแล้ว ให้ขับพาพวกเขากลับห้อง เพราะคิดว่า
น่าจะเมากันทั้งคู่ ยิ่งงใจเขาก็ไม่อยากเมาแล้วขับ

ทันทีที่กลับถึงห้องนิคก็เริ่มบ่น

“เสื้อเปียกไวน์แบบนี้หนาวหรือเปล่า”

ลันส่ายหน้า “แห้งหมดแล้ว”

“ทำไมไม่บอก”

“ก็มันนิดหน่อย”

“เยอะขนาดนั้น” นิคตอบพร้อมทำหน้าหงิกอย่างคนเอาแต่ใจ สีหน้าแบบที่เขาเห็นเป็นประจำเวลาไม่ได้ตั้งใจ แต่ความเอาแต่ใจครั้งนี้ไม่ใช่เพราะเพื่อตัวเอง

“เออ แค่นี้เอง จะอะไรนักหนา มันก็เย็น ๆ หลังดี” ลันพูดปิดออกไป

“นี่ ทำเสียงเหมือนรำคาญกูเธอ ลัน”

นิคพูดก่อนจะซ่อนอุ้มอีกฝ่ายขึ้นมาแล้วหิ้วไปโยนลงบนเตียง

“อะไรอีก—”

นิคไม่อยากฟังคำโต้เถียงเลยจับอีกฝ่ายจูบ ก่อนจะดันตัวทาบลงกับเตียง เรียวลั่นขึ้นจนดันให้ริมฝีปากอีกฝ่ายเปิดออกให้เข้าไปสำรวจในโพรงปาก นิคประกบจูบดูดดื่ม แลกลมหายใจที่เจือกลิ่นแอลกอฮอล์ ลันเหมือนจะเคลิ้มตามเมื่อสองแขนยกขึ้นโอบรอบคอของนิค พร้อมฝ่ามือที่ขยำเส้นผมนุ่มลื่นของอีกฝ่าย ยิ่งใกล้จะหมดลมหายใจยิ่งขยำแรง

นิครู้สึกได้ว่าอีกฝ่ายไม่ไหวถึงได้ผละออก

“ตกลงชอบเย็นๆ ใช่มั้ย ได้”

“จะทำอะไร”

นิคผละลูกไปหยิบน้ำแข็งออกมาจากตู้เย็น และใส่มันในชามสเตนเลส มือไพลดกระดุมถอดเสื้ออีกฝ่ายออกจนเปลือยเปล่า แล้วจับพลิกให้ลันนอนคว่ำลง นิคแก้มองเอาน้ำแข็งมาถูไปที่แผ่นหลังของลัน

“มันเย็นไปนะ”

“ก็บอกว่าชอบนี่” น้ำแข็งเย็นเฉียบสลับกับจูบร้อน ๆ ที่พรมไปทั่วหลังทำให้ลันรู้สึกแปลก ๆ ขนลุกชันไปทั้งตัว

นิคจับลันยกสะโพกขึ้นพร้อมอ้าขาให้เขา แล้วก็ทำเรื่องแปลก ๆ เขาอมน้ำแข็งเอาไว้ แต่กลับใช้ปากกับช่องทางของลัน เรียวลันที่เตี้ยร้อนเตี้ยเย็นกำลังเร่งเร้า

“อ้อ นิค” ลันพูดอ้อเพราะใบหน้าซุกอยู่กับหมอน

เสียงดังจ๊วบจ๊าบเมื่อนิคใช้ปากก่อนจะสอดลันเข้าไป

“อ้อ! อย่า... สกปรก อย่า!!!”

ลันห้ามเสียงดัง นิคยอมขยับออกก่อนจะใช้นิ้วสอดเข้าไปแทน

“อะ อ่า”

“กลืนนิ้วกันแบบนี้ ดูท่าลันจะยังหิว”

“ไม่ต้อง พุด” ลันตอบกลับเสียงอู้อี้ตะกุกตะกักเต็มท้น แต่นิคอารมณ์เตลิดไปหมดแล้ว นิ้วที่สองจึงถูกสอดกอดเข้าไปในตัวลันทันที “อะ อ้า มันแน่น”

นิกดึงนิ้วออกก่อนลุกไปเอาตัวช่วยอย่างเจลหล่อลื่น เขาชโลมมันจนทั่วสามนิ้ว แล้วสอดกลับเข้าไปใหม่

“อ๊ะ นิค มัน มากเกินไป” ลันร้องด้วยความรู้สึกคับแน่น เมื่อจู่ ๆ นิ้วทั้งสามของนิกก็ขยับอยู่ข้างในตัว

“มันลื่น ๆ ไม่เจ็บมากหรอก ผ่อนคลายสิลัน” นิกพยายามพุดปลอบ เพราะตอนนี้ในเป้าของเขาเองต่างหากที่กำลังทรมาน

สามนิ้วขยับเข้าออกหมุนเบิกทางอยู่ข้างใน ยังไม่วายแกล้งกดย้ำจุดเสียวให้คนนอนคว่ำได้แต่กำจิกหมอนระบายความเสียว ตัวกระตุกเป็นระยะเพราะถูกแกล้ง

นิกขยับมือจนรู้สึกว่เบิกทางดีแล้ว จึงถอนนิ้วแล้วถอดเสื้อผ้าตัวเองออก ดันเนื้อแข็งเกร็งขยับกระตุกไปมา

“ลัน หันมาสิ”

คนใต้ร่างยอมขยับอย่างว่าง่าย แต่แล้วดุนั้นก็มาผงาดชื้ออยู่ตรงหน้า

“ไอ้ นิค อายบ้างสิวะ”

“มันอยากหักทลายมึงใจจะขาด มันชอบที่มึงอมให้ตอนหัวค่ำมาก ๆ”

ลันได้แต่หลบสายตา นึกกระดากกับคำพูดนั้น

“ได้เวลาปากแล้ว” นิคจับลันอ้าขาออกแล้วแทรกตัวลงไป จับตุ๋นแข็ง
จ่อที่ช่องทางนุ่มลื่นแล้วดันเข้าไป

“อะ อะ อื้อ” ลันร้องครางออกมาเสียงดัง มันคับยิ่งกว่าสามนิ้วของนิคมาก

“ชอบมัย ตุ๋นของนิค”

“ซี้ดด มึงอย่ามาถาม”

ลันเข็ดหน้าขึ้นเมื่ออีกฝ่ายกดตุ๋นเข้ามาเรื่อย ๆ มันเสียวจนเขากลั้ว ...กลัวว่า
จะเสพติดมัน

“อา ลัน มึงแม่มโคตร”

“อีก อือออ” ลันหลับตาแน่น เพราะนิคตอกแหวเข้าไปจนสุด

“เสียวฉิบหาย”

“อ่า อ่า”

ลันได้แต่ส่ายหน้าไปมาด้วยความเสียว มือจับหมอนแน่น ก่อนที่นิกจะดึงให้
มือนั้นมาจับที่ไหล่ของตนแทนแล้วเริ่มกระแทกเอา

“ฮะ ฮะ” ทั้งสองคนขยับไปตามจังหวะ เสียงร้องครวญครางดังลั่นห้อง ลัน
ไม่สามารถข่มความเสียวได้ นันยิ่งเร่งให้นิกทนไม่ไหว กระหน่ำกระแทกเอา ส่วนลัน
มือที่อยู่ตรงไหล่จิกลงไปอย่างระบายความรู้สึก

“ช้าหน่อย อ่า” ลันพยายามร้องขอแต่ไม่เป็นผล เพราะนิกกลับกระแทกรัวไว

ลันกระตุกเกร็งก่อนจะปล่อยพุ่งออกมาเปื้อน เพราะเสียวข้างหลังจนทนไม่ไหว
นิกมองท่าทางแสนเซ็กซี่ของลัน

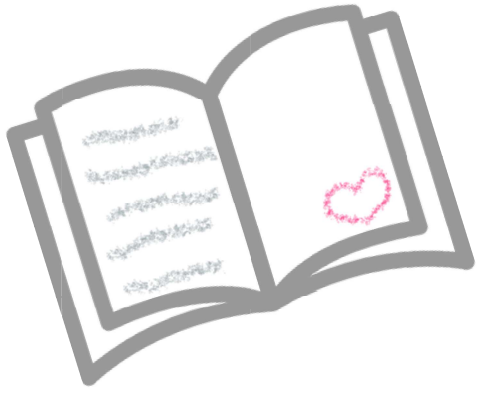
“ทำไมไวจัง ไม่รอกันบ้างเลย”

“อ่า ช้าหน่อยนิก นะ” ลันร้องขอ

“ไม่ได้ มันจะเสร็จอยู่แล้ว” นิกกระแทกเอาทั้งเร็วและแรง ทำให้ลันได้แต่
ร้องครางทั้งที่เพิ่งจะเสร็จแท้ ๆ

นิกร้องเสียงดังและดันเอาลึกสุด เพื่อปลดปล่อยเข้าไปในตัวของลันจนหมด
และถึงได้หยุดพักหายใจ เขาขยับไปกอดอีกฝ่ายเอาไว้หลวม ๆ

“ไม่ต้องห่วง คินนี่เราทั้งคู่ตัวแห้งแน่”

นิคเล่นเพื่อน 8: หลงทั้งคืน

นิคนอนหลับตัวคนข้าง ๆ เขาพักจนรู้สึกว่ามันฝืนตัวแล้ว จึงตะแคงไปคลอเคลียอีกฝ่ายที่ยังหลับตาปริ้ม

“ตอนะลัน”

“กุห้ามได้ด้วยหรอไง”

นิคหัวเราะเบา ๆ ให้คำตอบนั้น ก่อนทาบทับแล้วจับขาอีกฝ่ายให้อ้าออกกว้าง ส่วนนั้นของลันยังมีน้ำของเขาไหลเยิ้มออกมา

“แบบนี้คงเข้าง่าย” นิคจับส่วนแข็ง เริ่มสอดใส่เข้าไปในตัวลันอีกครั้ง

“อะ ฮ้า” ลันครางออกมาเสียงแผ่วเมื่อถูกรุกรานเข้าไป

นิคเริ่มขยับสะโพกเข้าออกในช่องทางที่นุ่มลื่น เพราะผ่านการทำมาก่อนแล้วหนึ่งครั้ง มันง่ายกว่าเดิมมาก

“ลันของกูนี้มันสุด ๆ ไปเลย”

“อือ อืมมม”

นิคยั้บจากข้า ๆ ผ่านช่องทางขึ้นแฉะ ก่อนเร่งจ้งหะจนกลายเป็นโยกอย่าง
รุนแรงรวดเร็ว เสียงเนื้อกระแทกกันและเสียงร้องครวญครางดังสะท้อนก้องห้อง

พ๊บ พ๊บ พ๊บ

“อ้ออออ ลึกมาก อะ-” ลั่นร้องลั่น ทั้งเจ็บทั้งจุกแต่ก็เสียवान ส่วนแข็งของเขา
ก็กำลังสั่นกระตุกพร้อมจะเสร็จ

“ดีไซม์ยลั่น”

“จะเสร็จ ซี้ดดดด”

เสียงหวานครวญครางไม่เป็นภาษา ดวงตาเอ่อคลอไปด้วยน้ำตา เขาอาจจะ
เสพติดนิคก็ได้ มือเปลอยยกขึ้นโอบกอดนิคเอาไว้แน่น

ทำให้ทั้งคู่ยิ่งแนบชิดกันมากขึ้นกว่าเก่า

นิคที่ถูกสัมผัสแบบนั้นในใจยิ่งเต้นแรง เพราะเขาชอบลั่นมาก่อน แต่ไม่รู้ว่
มันจะเป็นจริงได้ไหม แต่ในขณะที่เรานแนบชิดกัน มันอาจจะเป็นมากกว่านี้ก็ได้
มากกว่าเพื่อน ถ้าลั่นรู้สึกแบบเดียวกัน

นิคกั้ดที่ต้นค่ออีกฝ่ายเพื่อทำรอยแสดดความเป็นเจ้าของ พร้อมเร่ง
กระแทกกระทุ้น ความเสียวพุ่งขึ้นมาทำให้ตัวกระตุกเกร็งหลายต่อหลายครั้ง เขาก็
กำลังจะเสร็จ...

ผิดคาดที่ลั่นกลับบดสะโปกยกสวนหา

“นิค อ๊าส์ มันจะถึง”

พวกเขาขยับโจนทะยานเข้าหากัน กดล็กหนักหน่วง กระแทกกันจนตัว
สั่นคลอน ลมหายใจหอบถี่รัว

“ซี้ดตด” ลั่นร้องครางเสียงดังก่อนกระตุกปลดปล่อย พ่นน้ำสีขาวยุ่นเปราะ
ที่หน้าท้องของนิค ตามด้วยนิคที่ไปถึงจุดหมาย

“แฮก ๆ” คนด้านบนนอนซบอีกฝ่าย เขามีความสุขมากเมื่อได้กอดลั่นเอาไว้

แต่คืนนี้มันจะไม่จบแค่นี้ นิคยังต้องการอีก กอดลั่น รักลั่น บอกลั่นผ่านร่างกาย
ว่าลั่นสำคัญกับเขา แล้วไม่ต้องไปสนใจใครหน้าไหน

เขาถอนแค้นกายออกก่อนมันจะหดตัวลง ของเหลวไหลเยิ้มตามออกมา
เต็มโคนขา เช็กชีเจนแทบจะพินตัว

นิคนอนข้าง ๆ เอาแขนพาดกลางลำตัวลั่น รักหวงแหน ไม่อยากปล่อยไปไหน
ไม่อยากให้ใครหน้าไหนมาว่าหรือทำร้าย

“อีกรอบได้มัย”

“ไม่เหนียวเหนอหนึ่”

“เหนียวสิ”

“งั้นก็นอนพัก” ลันตอบทั้งที่หลับตาพักเหนียว

“นิกรักลัน”

นิคพูดย้ำคำหนักแน่น

“อือ”

“ไม่ตอบรับเหนียวเหนอ”

“เช็กซ์กับรักไม่ต้องไปด้วยกันก็ได้ กูก็ยอมมึงหมดแล้วไน้” ลันบอกทั้งที่ยังหลับตา คำบอกรักของนิคทำให้เขาใจสั้นอยู่บ้าง แต่ว่าเขาอยู่กับนิคมานาน เขาไม่รู้หรือกว่ารักคือยังไงแบบไหน พวกเขาเริ่มจากการเป็นเพื่อนกัน คิดว่าตัวเองก็น่าจะยังไม่เคยคิดเกินกว่านั้นมาก่อน เป็นรักที่เป็นแบบเพื่อน คอยดูแลเอาใจใส่กัน ถึงจะอดใจเต้้นแรงเวลาอีกฝ่ายพูด หรือทำอะไรสักอย่างให้ไม่ได้ก็ตาม

“แต่กูอยากให้มันไปด้วยกัน”

ลันขมวดคิ้วให้คนเอาแต่ใจ

“ไม่มีโอกาสให้กูหน่อยเหรออ”

“ไม่รู้สิ”

“ลืมหืมหอมองกันหน่อย”

นิคพูดสิ่งทำให้ลันลืมหืมหอมองขึ้นมาและได้สบสายตากัน ใบหน้าที่ห่างกันไม่ถึงคืบดี เขาไม่เคยเป็นตัวเลือกให้ใครมาก่อน อยากได้ต้องได้ แต่กับลัน เขาจะยอมเป็นตัวเลือก

แต่จะเป็นตัวเลือกแค่ตัวเดียวของลัน...

“เก็บกูไว้พิจารณาหน่อยนะ มึงไม่รู้หรอว่ากูรักมึงมานานแค่ไหน” นิคพูดพร้อมส่งสายตาที่จริงจังและจริงจังมาให้

และนั่นก็ทำให้ใจลันสั่น ลันพยายามหลบตามองเลยไปทางอื่น

“เพ็งเลิกับสาวมาแท้ ๆ”

“แล้วเห็นกูเศร้ายั้ยละ”

“...”

“ก็ไม่ได้รักไง”

“มึงมันแย่”

“กูบอกสาว ๆ พวกนั้นก่อนแล้วนะ ว่าไม่ได้รัก”

“เฮ้ออออ”

“ก็กูรักมึง” ยิ่งอยู่กับคนอื่นมากเท่าไรก็ยิ่งรู้ใจตัวเองมากเท่านั้น ว่า
อยากจะอยู่กับใคร “และถ้ามึงรักกูเมื่อไหร่บอกด้วยนะ”

“อือ...” ลันแน่นปากแน่น เขาไม่รู้ด้วยแล้ว

“แต่ว่าคืนนี้ขออีกนะ ขอกูไถ่ลันให้มาก ๆ” นิคจับให้มืออีกฝ่ายวางอยู่บน
ต้นเนื้อที่สลับไสล “ปลุกมันหน่อยได้มั๊ย”

ลันไม่ตอบแต่ยอมขยับมือให้ ไม่นานต้นเนื้อนั้นก็กลับแข็งสู้มืออีกครั้ง ทำให้
คนจับได้แต่เขิน

“มันพร้อมเพราะลัน”

“อะ เหรอ อือ”

ลันก้มหน้างุด ขณะที่นิคกลับมาทาบทับลำตัวอีกครั้ง จับขาข้างหนึ่งของลัน
พาดที่ไหล่ แล้วสอดใส่เข้าไป

“นุ่มไปหมด”

“ฮะ อา”

“อีก” นิคลอบกลืนน้ำลาย มันเข้าไปก็อยากจะกระแทกเลย เขาแช่ค้ำรอเอาไว้เล็กน้อย

“นิค อา ขยับสิ” ดูเหมือนว่าลันจะฉะฉนไม่รู้สึกรู้สึกลับแล้ว คงเหลือแต่ความเสียวถึงได้ออกปากเร่ง

นิคที่สติแทบเตลิดไปอยู่แล้วขยับโยกเอวให้ตามคำขอ

พื๊บ พื๊บ พื๊บ

เขาขยับแน่น ๆ กดกระแทกลงไปตามจุดเสียวของอีกฝ่าย ทำให้ลันเสียวจนตาเยิ้มเชื่อง คนมองเห็นแล้วยิ่งอยากจะพุดให้หนัก

“แฮก ๆ อือ”

ลันหอบเหนื่อยเมื่อนิคเร่งจังหวะกระแทก ทั้งเร็วและแรง เสียวมากจนมือและขาเกร็งจิกไปหมด ดวงตาเหลือกลอยมากขึ้น เมื่อนิคขยับมือไปเกาะกุมต้นเชิงของลันแล้วสาวมือไปพร้อมกับกระแทก

เมื่อถูกรุกรานทั้งหน้าและหลัง เสียงครวญครางดังออกมาเรื่อย ๆ ลันตัวอ่อน
ยวบ มันจะไม่ไหวแล้ว

“อื้อ”

นิกยิ้มพร้อมแรงจังหวะ เขาก็ไถ้แล้ว บดกระแทกรัวเร็ว กดเอาสุด “อ๊ะ
อ้า!!!” นิกร้องลันพร้อมปลดปล่อยออกมา ของเหลวร้อน ๆ ถูกฉีดพ่นเข้าไปทำให้ลัน
ร้อนวาบไปทั้งตัวแล้วเสร็จออกมาอีก

ทั้งนิกและลันกอดก่ายกันแน่น หรือจริง ๆ ก็คือนิกคลอเคลียกับลันเหมือน
ไม่ยากห่าง

“ลัน อีกรอบนะ”

ลันปรือตาขึ้นมามอง จะไม่ยอมพักจริง ๆ เหรอ คินนี้ทั้งเหนื่อยทั้งเพลีย เขา
มองที่นาฬิกา ตอนนี้ตีสองกว่าแล้ว

“พอเถอะ”

“อีกครั้งนะ”

“โธ่”

“รักต่างหาก”

“...” ลันทำสีหน้าเรียบเฉย ไม่ตอบอะไรทั้งที่ใจมันสั่น

“อย่าใจร้ายกับกุเลย จะทิ้งไม่รักกุ แถมยังห้ามไม่ให้กุบอกรักอีกเธอ”

“เอาเถอะนิก อยากจะทำอะไรก็ทำ” ลันใจอ่อนยอมตามใจอีกฝ่าย คราวนี้ นิกจึงจับลันพลิกให้นอนคว่ำหน้า เอาหมอนสอดรองใต้สะโพกเพื่อที่จะได้ทำง่าย ๆ

นิกมองภาพเซ็กซี่ตรงหน้า ช่องทางที่ดูบวมแดงขึ้นมาเล็กน้อยจากการถูเขา กระแทก แล้วของเหลวที่ดูจะเอ่อล้นออกมา ลุก ๆ ของเขาที่ปล่อยใส่เข้าไปในตัว ของ ลัน

นิกหายใจแรง ใช้มือขยับเคลื่อนกันนุ่มที่ดูแดงดังเหมือนกับลูกพีช ทั้งดูดี ทั้ง น่ากิน เขาใช้สองมือขยับเคลื่อนคลึงจนขึ้นรอยแดง

“ฮะ...อา”

“นิกรักลัน ทุกส่วนเลย”

ไม่พูดอย่างเดียว กลับก้มลงกัดลูกพีชเนื้อแน่นจนคนนอนคว่ำสะดุ้งด้วยความเจ็บที่ซาบซ่าน จนต้องร้องเรียกชื่ออีกฝ่ายเสียงกระเส่า

“เสียว นิก”

นิกได้ยินแบบนั้น กลับขยับพรมจูบไปทั่วแผ่นหลังอีกฝ่ายเหมือนทำสัญลักษณ์ จับจองเอาไว้

“จะใส่แล้วนะ” นิคบอกก่อนจะจับส่วนแข็งกดสอดเข้าไปข้างในช่องทางอุ่น ๆ ชุ่มลื่นดีจริง ๆ เสียงฉะฉะนั้นก็ฟังดูลามกมาก ๆ

“อืมม”

นิคเริ่มขยับอีกครั้ง ลันได้แต่กำมือแน่นกับผ้าปูที่นอนด้วยความเสียว เพราะ นิคเข้าไปลึก และแก่งหยอกอยู่เสมอ

มือหนากำบีบก้นของลันแน่นพร้อมขยับเร็ว ๆ เขามองส่วนของตัวเองที่ เข้าออกในตัวอีกฝ่ายด้วยความตื่นเต้น ช่วงเวลาแบบนี้ที่เขาเป็นหนึ่งเดียวกับลัน

“อา อา”

เสียงร้องแหบแห้งสลับกับเสียงกระแทกดังต่อเนื่องอยู่เป็นระยะ ก่อนที่จะจบ ด้วยความสุขสมเปราะเปื้อนไปทั่วที่นอน น้ำคาวในตัวของลันมีเยอะจนล้น เมื่อ พลิกตัวอีกฝ่ายมาดู ยังเห็นหน้าท้องนูนขึ้นมาเล็กน้อย

“ท้องหรือเปล่า นูนขึ้นมาแล้ว” นิคพูดหยอกเย้า ก่อนใช้มือลูบวนไปที่ หน้าท้องน้อยของลัน

“ไม่ต้องมาพูดเลยนะ”

“หรือจะอีกรอบ”

“พอแล้ว”

นิคขำ พร้อมกอดก่ายลั่นแน่น เนื้อตัวเปียกเหนียวเพราะน้ำกาม แต่กลับ
ไม่มีใครนี้กรังเกียจกัน ต่างกอดซุกกันแน่นแบ่งปันความอบอุ่น

“ให้ลั่นพักแล้วครับ” นิคลูบหัวอีกคนเป็นการกล่อม และนั่นทำให้ลั่นหลับไป
ทันทีด้วยความเหนื่อย

ส่วนนิคขยับดึงผ้าห่มขึ้นห่มตัวทั้งคู่เอาไว้แล้วนอนกอดก่าย ก่อนจะหลับ
ตามไปอย่างรวดเร็ว เพราะคืนนี้นักหญิงมากจริง ๆ

